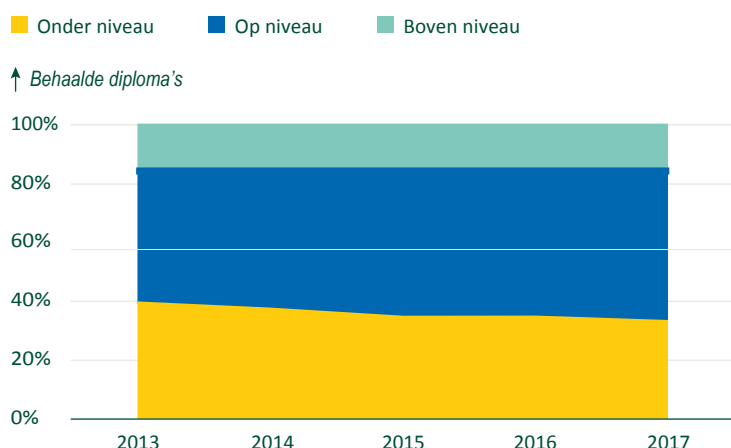

Middelbaar beroeps- onderwijs

Meer diploma's op passend niveau

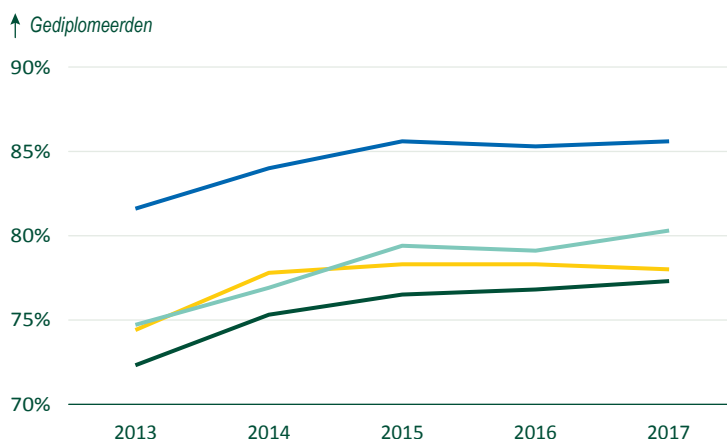
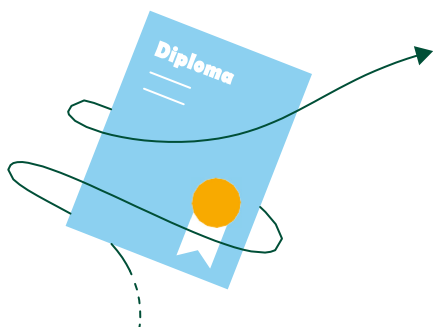

Steeds meer studenten stromen uit met een diploma dat past bij het niveau van hun vooropleiding. Ruim de helft haalt een diploma op dat niveau en bijna 16 procent boven dat niveau.

Stijging diplomarendement

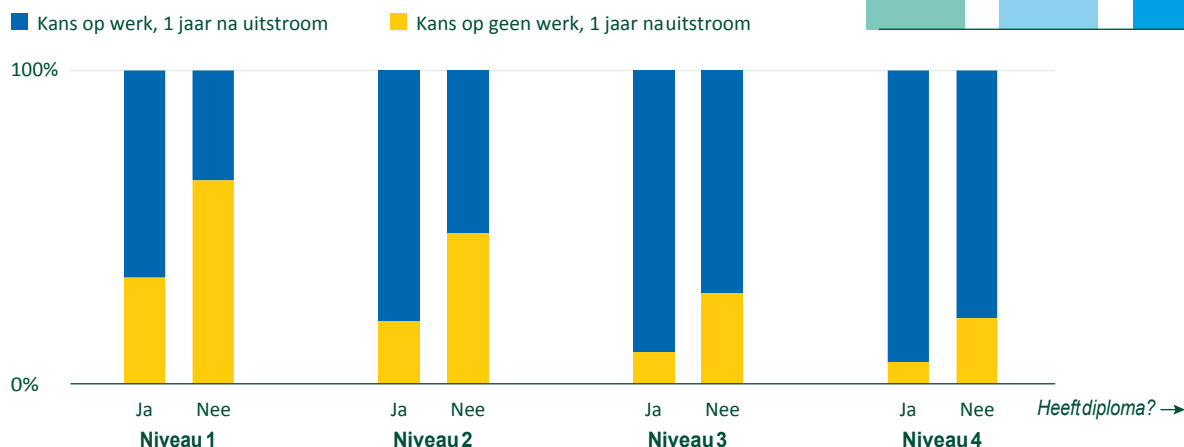
Meer mbo studenten ronden succesvol hun opleiding af. Vooral het rendement van de studenten met een niet-westerse migratieachtergrond is sterk gestegen.

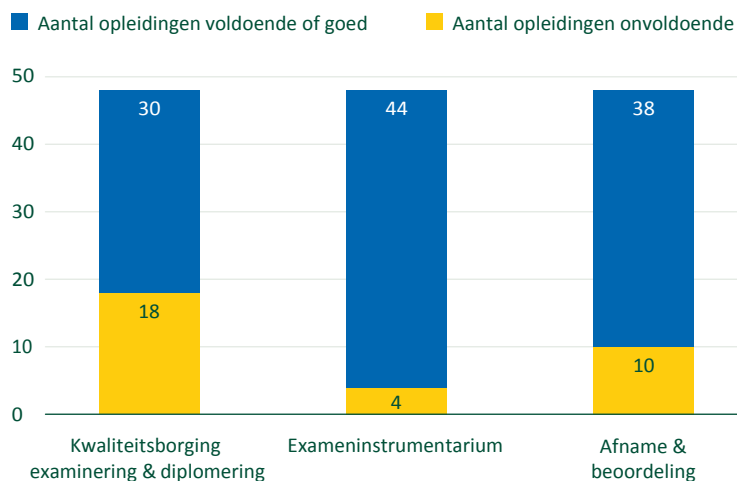
Startkwalificatie cruciaal

Gediplomeerde mbo'ers hebben vaker werk en hebben minder vaak een uitkering dan mbo-verlaters zonder diploma. Dat geldt voor alle opleidingsniveaus.

Verbeteringen examinering en diplomering nodig

Bij de kwaliteitsborging en de afname en beoordeling van examens zijn verbeteringen nodig. Hier zijn de examencommissies en besturen aan zet om verbeteringen te realiseren.

Bronnen: CBS microdata; IvHO 2019

Samenvatting

Stijgende lijn • Met studenten in het mbo gaat het steeds beter. Ze stromen hoger in en halen steeds vaker een diploma op een hoger niveau. Daarnaast neemt het diplomarendement toe. Ook zijn de arbeidsmarktkansen voor mbo'ers meestal goed. In veel sectoren is namelijk een grote vraag naar goede vakmensen.

Kansengelijkheid blijft onder druk staan • Als een student instroomt, is de kans om het mbo gediplomeerd te verlaten sterk afhankelijk van een aantal factoren die op het moment van instroom niet of moeilijk beïnvloedbaar zijn, zoals geslacht, (migratie)achtergrond en opleidingsniveau. Zo heeft een man met een niet-westerse migratieachtergrond die begint aan een niveau 1- of 2-opleiding aanzienlijk minder kansen op succes in de opleiding dan een vrouw zonder migratieachtergrond die aan een opleiding op niveau 3 of 4 begint.

Focus examencommissies moet breder • Examencommissies zijn soms te veel gericht op het administratieve proces van diplomeren, terwijl het zicht op bijvoorbeeld afname en beoordeling veel kan blootleggen over waar het nog aan schort in de examinering. We zien dat examencommissies hier nog te weinig naar kijken.

Arbeidsmarktrelevantie van opleidingen • Er ligt een uitdaging om de aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt te verbeteren. Niet altijd sluiten de vraag naar arbeidskrachten en het aanbod van mbo'ers op elkaar aan. Vooral in de sector techniek is de vraag groter dan het aanbod. In andere sectoren is dat precies andersom. De vraag hoe hierop te sturen moet bezien worden in het licht van de drievoudige kwalificatie-opdracht van het mbo: kwalificeren voor arbeidsmarkt, doorstroom én burgerschap. Daarnaast ontwikkelen beroepen zich inhoudelijk snel. Sommige beroepen zullen in de toekomst niet meer bestaan. Dat beroepen veranderen, merken studenten tijdens de beroepspraktijkvorming (bpv) al. Het is voor

studenten lastig dat het onderwijs soms achterloopt op de ontwikkelingen in een beroep. De aansluiting van de lessen op school en de werkzaamheden in de bpv moet beter. In de techniek en de zorg zijn wel veel initiatieven om de samenwerking tussen het onderwijs en het werkveld in de regio te versterken.

Vraag naar flexibel onderwijs • De derde leerweg in het niet-bekostigd onderwijs voorziet in een behoefte van volwassen studenten die, naast werk en gezin, studeren. Deze vorm van onderwijs hoeft niet te voldoen aan de wettelijk voorgeschreven minimale studieduur en de urennorm. Daardoor biedt deze leerweg maatwerk aan studenten die die flexibiliteit nodig hebben.

Inrichtingseisen leggen druk op entree-onderwijs • Het aanbieden van het hele kwalificatiedossier, inclusief de keuzedelen, zorgt voor tijdsdruk bij de entreeopleidingen. Ook de wettelijk voorgeschreven minimale studieduur legt druk op de organiseerbaarheid van de entreeopleidingen. De doelgroep is zeer divers, zowel naar leeftijd als naar achtergrondkenmerken. Op dit moment ontbreekt het aan de flexibiliteit om het onderwijs passend te maken voor de diverse doelgroepen. Een entreeopleiding heeft twee functies: kwalificeren voor mbo-niveau 2 of gerichte voorbereiding op de arbeidsmarkt. Vooral de laatste functie moet nog beter worden ontwikkeld. Dan kan het volgen van een entreeopleiding een positieve arbeidsmarktgerichte bijdrage leveren aan studenten die niet doorstromen naar niveau 2. Betere loopbaanbegeleiding dan nu het geval is, sluit hier naadloos bij aan.

Zicht op onderwijs- en examenkwaliteit moet beter • Op de instellingen leidt het kwaliteitszorgsysteem nog niet altijd tot beter onderwijs voor de student. Bij besturen die de kwaliteitszorg niet voldoende op orde hebben, ontbreekt regelmatig het zicht op de gerealiseerde onderwijs- en examenkwaliteit. Hoe is de

kwaliteit van de lessen, van de bpv, van de
studieloopbaanbegeleiding en van de intake?
Besturen kunnen daar vaak geen antwoord op
geven.

5.1 Participatie

Deelname

Meer studenten, maar krimp verwacht • Het aantal studenten aan bekostigde mbo-instellingen neemt in 2018/2019 met ruim 11.000 studenten toe, naar een totaal van ruim 507.000 studenten (tabel 5.1a). De verwachting is dat het totaal aantal mbo-studenten na 2020 gaat dalen (OCW, 2018b). In de provincies Limburg, Zeeland en Drenthe is afname overigens al wel zichtbaar. De verwachte afname wordt niet alleen veroorzaakt doordat minder leerlingen naar het vmbo gaan, maar ook omdat de populatie jongeren kleiner wordt. Regionaal zijn er grote verschillen in het verwachte aantal 17- tot 25-jarigen. Rond de grote steden blijft het aantal jongeren stabiel of zal licht stijgen (OCW, 2018b). Iedere instelling heeft hierin dus zijn eigen uitdaging.

Weer stijging deelname niveau 4 • Ook in 2018/2019 steeg het aandeel mbo-studenten dat een niveau 4-opleiding volgt ten opzichte van 2017/2018. Het aandeel niveau 2-studenten neemt al jaren af. Dat komt omdat een groter aandeel van de vmbo-populatie een diploma behaalt op het niveau van de gemengde/theoretische leerweg. Ook stroomt een groter aandeel van de vmbo-kaderleerlingen direct door naar een niveau 4-opleiding. Minder vaak stromen ze door naar een niveau 2-opleiding.

Tabel 5.1a Aantal en percentage mbo studenten naar niveau in de periode 2011/2012-2018/2019

	2011/ 2012	2012/ 2013	2013/ 2014	2014/ 2015	2015/ 2016	2016/ 2017	2017/ 2018	2018/ 2019*
Entree- opleiding	4,7	4,6	4,1	2,9	2,7	2,7	2,9	3,3
Niveau 2	24,1	23,3	22,1	20,3	18,8	17,7	17,2	17,0
Niveau 3	27,5	27,4	27,2	26,9	27,0	26,6	26,2	24,9
Niveau 4	43,7	44,7	46,6	49,9	51,5	53,0	53,8	54,9
Totaal	534.350	525.010	511.954	491.515	483.948	491.850	496.259	507.459

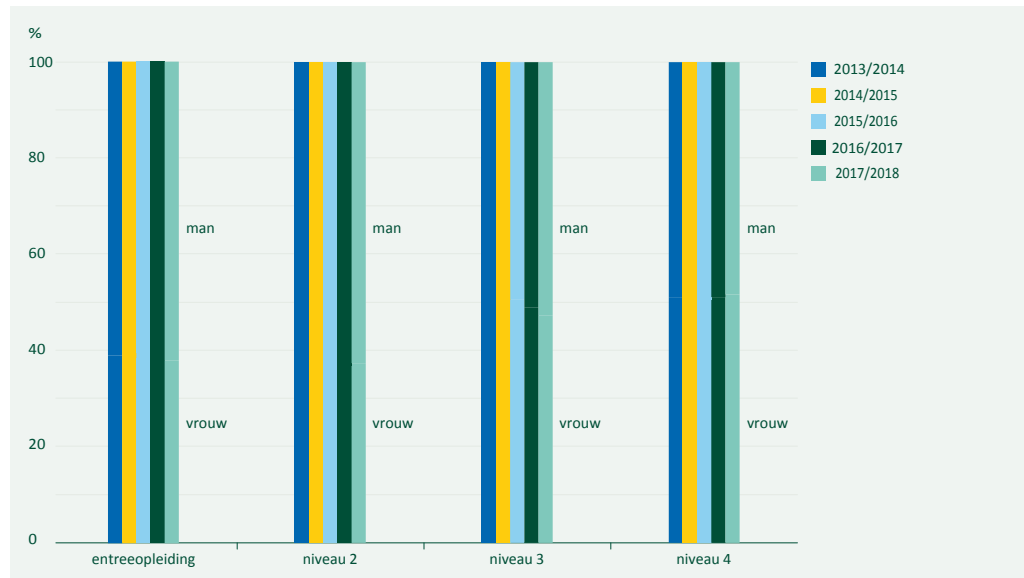
*voorlopige cijfers

Bron: Inspectie van het Onderwijs, 2019

Vaker combinatie werken en leren • Na jaren van daling van het aantal studenten in de beroepsbegeleidende leerweg (bbl) zet de stijging van vorig jaar zich nu door. Bijna 24 procent van de mbo-populatie volgt in 2018/2019 een bbl-opleiding. Dat is twee procentpunten meer dan in 2017/2018. Een dergelijke verschuiving gebeurt altijd bij een aantrekkende arbeidsmarkt. Vooral in de technieksector en de sector zorg en welzijn, waar veel werk is, nam het aandeel bbl-studenten toe.

Meer meisjes in niveau 4-opleiding • In de niveau 4-opleidingen zitten meer meisjes dan jongens (figuur 5.1a). Omgekeerd is op de lagere niveaus het aandeel jongens groter dan het aandeel meisjes. Meisjes hebben sinds de invoering van het competentiegerichte onderwijs meer kans om het mbo met een diploma te verlaten dan jongens (Belfi, Levels en Van der Velden, 2015). In de oude klassiek vakgerichte leeromgeving was dit niet zo. Dit zou komen door neuropsychologische ontwikkelingsverschillen tussen jongens en meisjes. Meisjes maken eerder in hun adolescentie een ontwikkeling door in hun non-cognitieve vaardigheden, zoals zelfinzicht en zelfregulatie. Ook hebben ze op dat moment een grotere taalvaardigheid. Deze factoren kunnen invloed hebben op het vermogen om zelfstandig te leren, keuzes te maken en de studie te plannen (Belfi e.a., 2015). Scholen kunnen een bijdrage leveren aan het vergroten van de kanselijkheid. Dat kan door in te spelen op specifieke verschillen tussen jongens en meisjes, zowel in de aanpak van hun leren als in de aanpak van de examinering. Ook bij de examinering wordt veel verwacht van de planning en organisatie van studenten.

Figuur 5.1a Deelname jongens en meisjes naar niveau in de periode 2010/2011-2017/2018 (in percentages, n 2017/2018 meisjes=236.741, n 2017/2018 jongens=259.518)

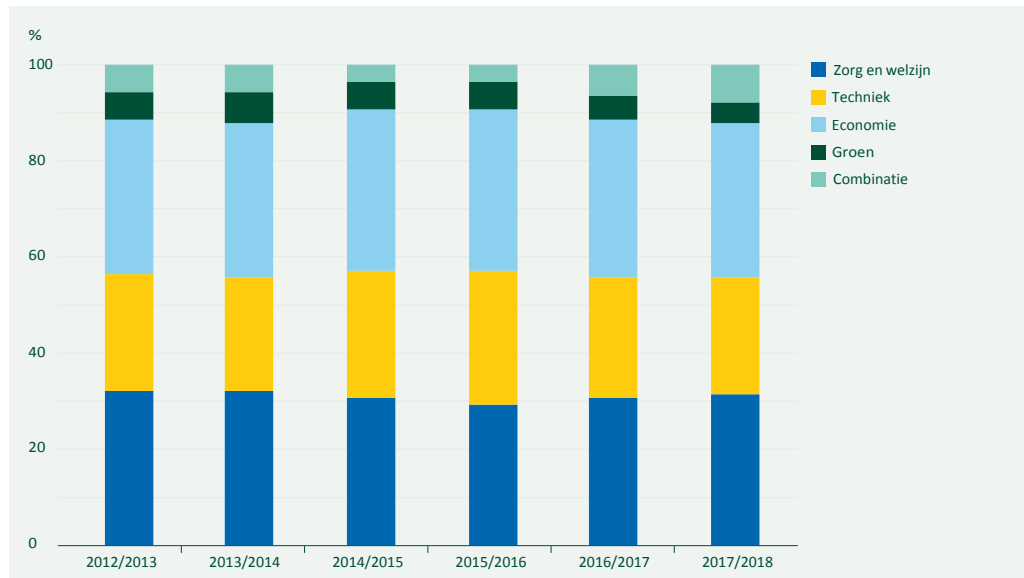
Bron: *Inspectie van het Onderwijs, 2019*

Instream

Instream uit voortgezet onderwijs gestabiliseerd • Sinds 2012 zijn steeds meer studenten in het (bekostigd) mbo direct afkomstig uit het voortgezet onderwijs. Het aandeel is de laatste paar jaar wel stabiel, rond de 64 procent. Ook de gemiddelde leeftijd waarop studenten instromen is redelijk stabiel, deze ligt al jaren rond de 20 jaar. We zien dus nog geen aanwijzingen dat meer volwassenen hun weg vinden naar het bekostigd onderwijs voor de invulling van het leven lang leren.

Geen stijging instroom techniek • De stijging van het aantal nieuwe studenten komt vooral ten gunste van de sector zorg en welzijn (figuur 5.1b). Het aandeel nieuwe studenten in de sectoren groen en economie neemt verder af. Ondanks het gunstige arbeidsmarktperspectief voor techniekstudenten, neemt de instroom in deze sector niet toe. In het kader van het Nationaal Techniekpact 2020 zijn er veel inspanningen gedaan om de instroom in de technische beroepsopleidingen te vergroten. Een voorbeeld hiervan is de inrichting van doorgaande technische leerroutes van het vmbo naar mbo. Tot nu toe hebben die niet geleid tot een grotere instroom. Dit komt overeen met dat vmbo-leerlingen in het schooljaar 2017/2018 niet vaker dan voorheen kozen voor bètatechnische richtingen (Techniekpact, 2017; 2018). Het aandeel instromende vrouwen in de technieksector nam de afgelopen jaren ook niet toe.

Figuur 5.1b Ontwikkeling instroom naar sector in de periode 2012/2013-2017/2018 (in percentages, n 2017/2018=161.652)

Bron: Inspectie van het Onderwijs, 2019

Verschillen tussen technische opleidingen • Het beeld is niet voor alle technische opleidingen gelijk. Zo maakten bouwkunde en mobiliteitstechniek de afgelopen drie jaar wel een substantiële groei door, in tegenstelling tot werktuigbouwkunde en elektrotechniek. Maar juist in die laatste twee subgroepen zitten opleidingen waar de krapte op de arbeidsmarkt bijzonder groot is. In vergelijking met een beroep als eerste autotechnicus in de mobiliteitstechniek, zijn elektromonteurs en constructiewerkers een jaar na uitstroom vaker aan het werk. Het lijkt erop dat instellingen in hun voorlichting er onvoldoende in slagen om meer studenten te interesseren voor de sectoren waar vakmensen hard nodig zijn.

Toename nieuwkomers • Het aandeel nieuwkomers (studenten die niet in Nederland zijn geboren, korter dan vier jaar in Nederland zijn en waarvan beide ouders ook niet in Nederland zijn geboren) dat instroomt in het mbo is de laatste twee jaar weer toegenomen, vooral in de entreeopleiding (tabel 5.1b). De meeste nieuwkomers komen uit Syrië, Eritrea en de Nederlandse Antillen. Vooral de Eritrese, Somalische en Ethiopische nieuwkomers volgen minder vaak een niveau 3- of 4-opleiding.

Tabel 5.1b Percentage nieuwkomers onder instromers in het mbo in de periode 2012/2013-2017/2018 (n instroom totaal 2017/2018=161.652)

	2012/2013	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017	2017/2018
Entreeopleiding	13,2	14,3	15,7	17,4	21,3	29,6
Niveau 2	2,9	2,9	2,4	1,9	2,2	2,6
Niveau 3	1,4	1,3	1,3	1,0	1,0	1,3
Niveau 4	1,0	1,0	0,9	0,8	0,7	0,9
Totaal	2,9	2,8	2,5	2,3	2,6	3,6

Bron: Inspectie van het Onderwijs, 2019

5.2 Prestaties

Stijging diplomarendement • We zien een gestage groei van het diplomarendement in het mbo. Het diplomarendement is het aantal gediplomeerde mbo-verlaters als percentage van alle mbo-verlaters in een jaar. De norm voor een voldoende diplomarendement ligt voor niveau 2 op 61 procent en voor niveau 3 en 4 op 70 procent. In de laatste vijf jaar steeg het diplomarendement van 79,4 procent naar 83,6 procent. Maar er vond een kentering plaats bij niveau 1-, 2- en 3-opleidingen: de laatste twee jaar nam het diplomarendement daar juist af. Het diplomarendement is sinds 2012 vooral toegenomen bij studenten met een niet-westerse migratieachtergrond (tabel 5.2a).

Tabel 5.2a Diplomarendement naar migratieachtergrond in de periode 2012/2013-2016/2017 (in percentages, n 2016/2017=157.243)

	2012/2013	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017
Geen migratieachtergrond	81,6	84,0	85,6	85,3	85,6
Westerse migratieachtergrond	74,4	77,8	78,3	78,3	78,0
Niet-westerse migratieachtergrond, 1e generatie	74,7	76,9	79,4	79,1	80,3
Niet-westerse migratieachtergrond, 2e generatie	72,3	75,3	76,5	76,8	77,3
Totaal	79,4	81,9	83,5	83,2	83,6

Bron: *Inspectie van het Onderwijs, 2019*

Risico op ongediplomeerde uitstroom • Tegelijkertijd is de kans om een diploma te behalen niet voor iedereen even groot. Nog steeds stromen studenten zonder diploma of startkwalificatie uit. Een op de vijf studenten verlaat het mbo zonder startkwalificatie, dus zonder diploma op minimaal niveau 2. Ongeveer een op de zes studenten verlaat het mbo zelfs zonder een diploma, dus ook geen diploma op niveau 1. Mannelijke studenten, studenten met een migratieachtergrond en studenten uit een armoedeprobleemcumulatiegebied lopen een groter risico om uit te stromen zonder diploma, ook als het opleidingsniveau van de ouders in acht wordt genomen. Bij opleidingen in de beroepsopleidende leerweg (bol) vallen meer studenten uit. Dat komt vooral omdat de populatie daar meer van bovengenoemde kenmerken heeft. Dit geldt ook voor opleidingen in de sector economie. Daar staan deze opleidingen voor een grotere opgave om de risico's op uitval te verkleinen.

Hogere plaatsing • Steeds meer studenten worden op een hoger niveau geplaatst dan verwacht op grond van hun vooropleiding en minder vaak ondergeplaatst (figuur 5.2a). Dit laatste gebeurt nog wel vaak bij studenten met een niet-westerse migratieachtergrond van de eerste generatie, waaronder vluchtelingen. In de praktijk horen inspecteurs vaak dat dit gebeurt omdat opleidingen verwachten dat deze studenten door hun taalachterstand een hoger mbo-niveau niet halen. Daarnaast is opvallend dat studenten met een niet-westerse migratieachtergrond van de tweede generatie minder vaak ondergeplaatst worden dan andere studenten. Deze studenten worden dus vaker op of boven niveau geplaatst dan bijvoorbeeld studenten zonder migratieachtergrond. Ten slotte hebben studenten met een hoger gemiddeld eindexamencijfer een grotere kans om op of boven het verwachte niveau geplaatst te worden, evenals meisjes.

Figuur 5.2a Percentage studenten dat op, onder of boven niveau geplaatst wordt, naar herkomst, in de periode 2013/2014-2017/2018 (n 2017/2018=161.652)

Bron: Inspectie van het Onderwijs, 2019

Vaker een passend diploma • Studenten worden niet alleen minder vaak geplaatst op een lager niveau dan op basis van hun vooropleiding mag worden verwacht. Ze behalen ook steeds vaker een diploma dat past bij hun vooropleiding (tabel 5.2b). Studenten zonder migratieachtergrond behalen vaker een diploma op verwacht niveau dan studenten met migratieachtergrond. Vrouwen behalen vaker een passend diploma dan mannen, maar het verschil daartussen is het afgelopen jaar, na jaren van toename, weer wat kleiner geworden. Hoe hoger het gemiddelde eindexamencijfer in het voortgezet onderwijs, hoe groter de kans dat een student een passend diploma behaalt.

Tabel 5.2b Percentage studenten dat een passend diploma haalt in de periode 2012/2013-2016/2017 (n 2016/2017=157.243)

	2012/2013	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017
Onder niveau	39,5	37,4	34,7	34,7	33,2
Op niveau	44,1	46,2	49,1	50,4	51,2
Boven niveau	16,4	16,4	16,3	14,9	15,6

Bron: Inspectie van het Onderwijs, 2019

Stapelen neemt iets af • Ongeveer een derde van de studenten behaalt meerdere diploma's in het mbo. Bij ongeveer 80 procent gaat het om traditioneel stapelen. Na het eerste diploma volgt dan een diploma op een hoger niveau in dezelfde sector. We zien meer opstroom van niveau 2 naar niveau 3, dan van niveau 3 naar niveau 4. Het aantal stapelaars neemt wel iets af. Wellicht komt dit omdat studenten vaker passend of hoger geplaatst worden. Ook lijkt het aannemelijk dat het door de gunstige arbeidsmarkt eenvoudiger is snel een baan te vinden na het diploma.

Stapelen populair bij economie • Vooral in de sector economie stromen studenten vaak door naar hogere opleidingsniveaus. Juist in deze sector, waar veel studenten studeren die een grote kans hebben om uit te vallen, kan deze opwaartse beweging een bijdrage leveren aan het vergroten van hun kansen op de arbeidsmarkt en bij doorstroom naar een vervolgopleiding. In elke sector neemt de kans op werk toe met een diploma op een hoger niveau. Maar dit stapelgedrag bij economiestudenten komt wellicht ook door het matige arbeidsmarktperspectief. Stapelen kan dan een manier zijn om de overgang naar de arbeidsmarkt uit te stellen. Het is belangrijk om inzicht te krijgen in de onderliggende mechanismen in het studieloopbaangedrag van deze groep studenten. Zo kunnen via gerichte loopbaanbegeleiding de gedragingen van deze groep studenten worden bijgestuurd, als dat vanuit het arbeidsmarktperspectief wenselijk is.

Vaak meerdere diploma's bij eerste generatie • Studenten met een niet-westerse migratieachtergrond van de eerste generatie behalen het vaakst twee of meer diploma's. Tegelijkertijd wordt deze groep studenten het minst vaak passend geplaatst. Binnen deze groep geldt dit voor nieuwkomers nog meer. Zij worden vaker ondergeplaatst (28 procent) dan andere niet-westerse studenten van de eerste generatie. Opleidingen geven aan dat deze studenten door hun taalachterstand op een lager niveau in het mbo beginnen. Daarna stromen zij door naar een hoger opleidingsniveau. Zo krijgen zij alsnog kansen.

Lichte stijging voortijdig schoolverlaters • Binnen de groep mbo'ers die uitstroomt zonder startkwalificatie worden de jongeren onder de 23 jaar als voortijdig schoolverlaters (vsv) beschouwd. Na enkele jaren van lichte daling steeg het landelijke percentage vsv'ers in 2016/2017 weer licht naar 5,2 procent. De toename doet zich voor op alle niveaus, behalve bij de entreeopleiding (tabel 5.2c). Mogelijk hangt ook deze trend samen met de aantrekkende arbeidsmarkt. In tijden van hoogconjunctuur zien we vaker dat sprake is van zogenaamde groenpluk bij beroepen met een krappe arbeidsmarkt: werkgevers nemen jongeren in dienst voordat zij hun diploma hebben behaald. Dit deed zich tien jaar geleden ook voor (OCW, 2008).

Inspelen op groenpluk • Sommige opleidingen proberen in te spelen op groenpluk, door bijvoorbeeld studenten eerst in te schrijven op een bol-opleiding, en vervolgens over te laten stappen op de bbl-variant. Ook zijn er opleidingen die hun onderwijsprogramma anders inrichten, waardoor studenten wel hun diploma halen. Ze programmeren bijvoorbeeld een deel van de beroepspraktijkvorming (bpv) aan het eind van de opleiding. Dat zou aantrekkelijker zijn voor studenten. Ze kunnen dan tijdens de bpv ook alvast geld verdienen en direct na diplomering gaan werken. Bij zo'n aanpassing moeten scholen wel zorgen dat het programma evenwichtig en logisch van opbouw en samenhang is.

Tabel 5.2c Percentage voortijdig schoolverlaters naar niveau in de periode 2013/2014-2016/2017 (n totaal 2016/2017=387.250)

	2013/2014	2014/2015	2015/2016	2016/2017
Entreeopleiding	32,5	31,7	28,6	27,3
Niveau 2	10,1	9,1	8,9	9,5
Niveau 3	3,9	3,4	3,5	4,0
Niveau 4	3,2	2,9	3,0	3,4

Bron: Inspectie van het Onderwijs, 2019

Schoolgerelateerde problemen belangrijkste reden schooluitval • Studenten vallen om tal van redenen uit. Meer dan de helft van de vsv'ers uit het mbo geeft aan dat schoolgerelateerde problemen de aanleiding waren om het onderwijs te verlaten. Ze noemen vaak als reden dat de opleiding inhoudelijk toch niet was wat de student verwachtte, of dat die slecht georganiseerd was. Ongeveer een derde van de uitvallers noemden (geestelijke) gezondheidsproblemen of andere persoonlijke problemen als belangrijkste aanleiding. Zo'n anderhalf jaar na de uitval volgt bijna 40 procent van de uitvallers toch weer een opleiding of doet een leer-/werktraject. De meeste uitval-

lers (44 procent) zijn aan het werk. Ongeveer de helft van de studenten heeft spijt dat ze de opleiding verlieten. Toch geven de meesten aan dat ze op dat moment niet anders konden. Voortijdige uitval betekent dus niet dat er geen weg terug is naar een vorm van onderwijs (ROA, 2018). Wel is duidelijk dat het behalen van een startkwalificatie de positie op de arbeidsmarkt versterkt (CPB, 2018).

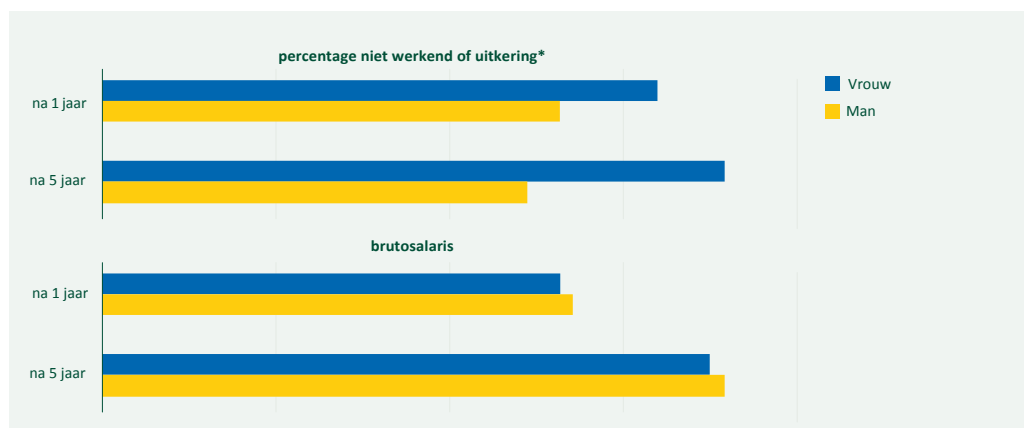
Mogelijkheden om uitval te voorkomen • Het voorkomen van voortijdige uitval door schoolgerelateerde oorzaken vraagt van instellingen een zorgvuldige intake en een goede loopbaanoriëntatie en -begeleiding tijdens de opleiding. Er zijn instellingen die met brede domeinprogramma's jongeren de mogelijkheid bieden om in hun opleiding geleidelijk meer zicht te krijgen op het werkveld, hun competenties en belangstelling. Op basis van die inzichten kunnen ze de meest passende opleiding kiezen. Het blijft ook belangrijk op tijd persoonlijke problemen bij studenten te signaleren. Dan kunnen zij goed worden doorverwezen naar hulpinstanties binnen en buiten de school (ROA, 2018).

5.3 Aansluiting op de arbeidsmarkt

Grote kans op werk • Na het mbo gaat een deel van de studenten door naar vervolgonderwijs. Zo ging 36 procent van de mbo-4-ge diplomaerden in 2016/2017 door naar het hbo (Inspectie van het Onderwijs, 2018b). De meeste mbo'ers die op zoek gaan naar werk vinden snel een baan. De aantrekkelijke arbeidsmarkt zorgde sinds 2014 voor een continu dalend werkloosheidscijfer van gemiddeld 4 procent voor mbo-ge diplomaerden. Hoe hoger het diplomaniveau, hoe lager het werkloosheidspercentage. Ook de leerweg is een belangrijke factor. De werkloosheid onder bbl-ge diplomaerden ligt met 2 procent onder de 5 procent van de bol-ge diplomaerden (Bles en Meng, 2018).

Baankansen verschillen • Hoewel de werkloosheidscijfers voor ge diplomaerde mbo'ers overwegend gunstig zijn, liggen de kansen voor sommige groepen duidelijk lager. Vrouwen, studenten met een niet-westerse migratieachtergrond en studenten op de lagere opleidingsniveaus hebben minder vaak werk. We hebben het dan over mbo-verlaters die geen inkomsten uit werk hebben. Deels is deze groep werkzoekend, maar deels ook niet. Vrouwelijke mbo-studenten leveren wel hogere prestaties in het onderwijs dan mannen, maar dat betekent niet dat ze dan ook vaker aan het werk zijn na het behalen van hun diploma; een jaar na diplomering zijn vrouwen minder vaak werkzaam dan mannen. Ook krijgen ze een lager salaris dan mannen (figuur 5.3a). Dat verschil is vijf jaar na diplomering alleen maar toegenomen.

Figuur 5.3a Verschil tussen mannen en vrouwen in geschatte kans op geen werk of uitkering en geschat salaris, mbo-verlaters 2011/2012-2014/2015 (n=799.495)

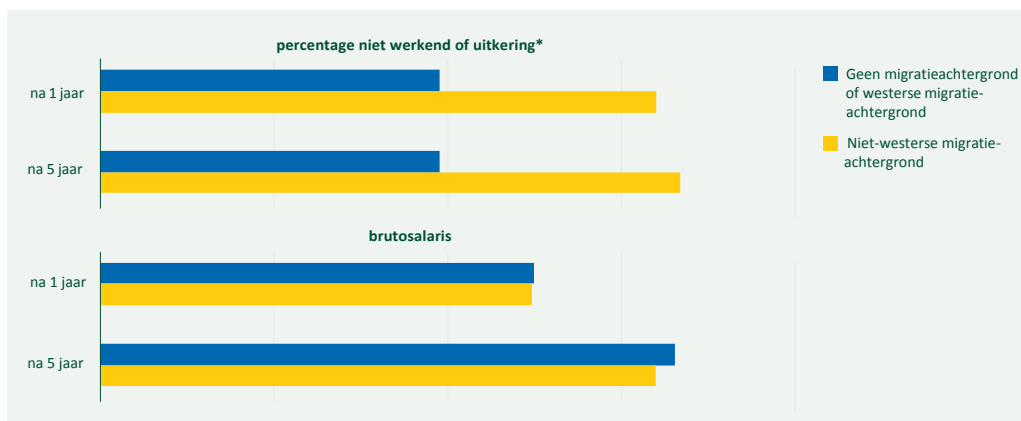

*indien geen vervolgstudie

Bron: Resultaten eigen berekeningen IvHO op basis van niet-openbare microdata CBS, Inspectie van het Onderwijs, 2019

Niet-westers minder kansrijk • Studenten met een niet-westerse migratieachtergrond zijn minder succesvol in het onderwijs dan andere studenten als we kijken naar het diplomarendement. Dit verschil zien we ook als we kijken naar het succes op de arbeidsmarkt. Er is namelijk een aanzienlijk verschil in de kans op werk tussen studenten met en zonder migratieachtergrond een jaar na diplomeren. Na vijf jaar is dit verschil nog even groot. Het verschil in salaris nam in die vijf jaar alleen maar toe (figuur 5.3b). Onder mbo-verlaters zonder diploma zijn studenten met een niet-westerse migratieachtergrond minder vaak aan het werk dan studenten zonder migratieachtergrond. Dat geldt zowel één als vijf jaar na uitstromen. Voor de studenten met een niet-westerse migratieachtergrond is het belang van een diploma voor de kans op werk dus des te groter.

Figuur 5.3b Verschil tussen mbo-ers met of zonder migratieachtergrond in geschatte kans op geen werk of uitkering en geschat salaris, mbo-verlaters 2011/2012 tot en met 2014/2015 (n=799.495)

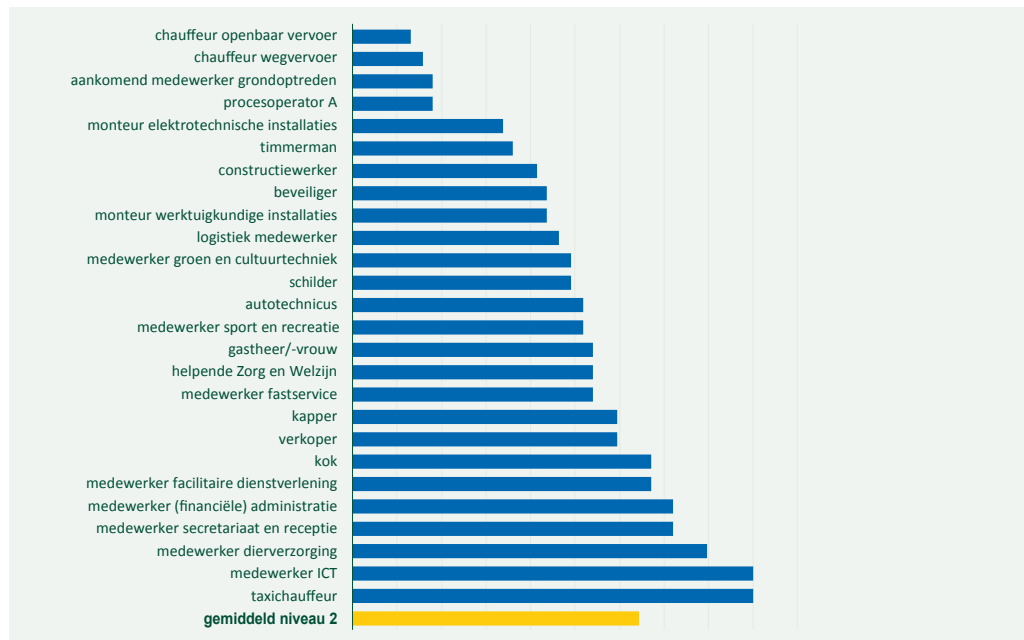

*indien geen vervolgstudie

Bron: Resultaten eigen berekeningen IvHO op basis van niet-openbare microdata CBS, Inspectie van het Onderwijs, 2019

Werk vinden voor niveau 1 en 2 lastig • Schoolverlaters met een bol-diploma op niveau 1 of 2 hebben het vaakst problemen om werk te vinden. Onder deze groep is het werkloosheidscijfer relatief hoog. Dat cijfer ligt voor niveau 1 (entree) op 15 procent voor bol-studenten en op 9 procent voor bbl'ers; voor niveau 2 is dat respectievelijk 8 en 2 procent (Bles en Meng, 2018). Mede door technologische ontwikkelingen neemt de werkgelegenheid op dit niveau structureel af. Voor gediplomeerden in opleidingen zoals bijvoorbeeld administratief medewerker en ICT-medewerker is het arbeidsmarktperspectief op dit niveau niet erg gunstig (figuur 5.3c). De werkzaamheden die bij dit niveau en bij deze opleidingen passen zijn niet meer aanwezig, of zijn geautomatiseerd. Toch blijft de animo onder studenten voor een deel van deze opleidingen groot. Zo volgden in 2017 ongeveer 2.500 studenten de opleiding medewerker ICT (ICT support). Slechts 1.750 studenten volgden de opleiding constructiewerker, terwijl de kans op werk voor een constructiewerker veel gunstiger is (zie ook hoofdstuk 1).

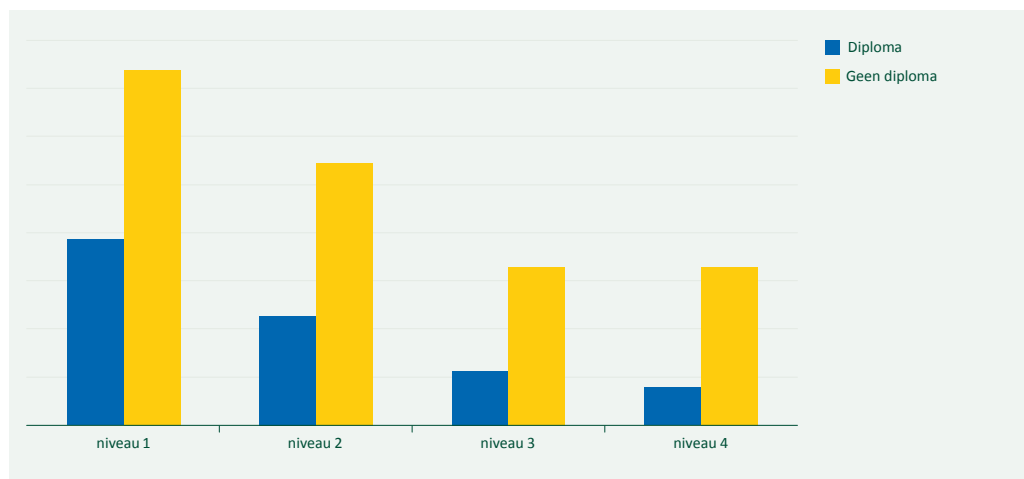
Figuur 5.3c Verschil in geschatte kans op geen werk of uitkering voor gediplomeerde niveau 2'ers een jaar na uitstroom, cohorten 2011/2012 tot en met 2014/2015 (n=647.819)

Bron: Resultaten eigen berekeningen IvHO op basis van niet-openbare microdata CBS, Inspectie van het Onderwijs, 2019

Startkwalificatie cruciaal voor baankans • Toch is het te eenvoudig om te zeggen dat instellingen alleen moeten sturen op het arbeidsmarktperspectief wanneer ze studenten plaatsen. Het behalen van een startkwalificatie draagt namelijk op zichzelf al bij aan de kans op werk, los van de opleidingskeuze. Uitstromers op niveau 2 zonder diploma zijn een jaar na uitstroom veel minder vaak aan het werk dan uitstromers met een diploma op dat niveau (figuur 5.3d). Op alle opleidingsniveaus maakt het voor de kansen op de arbeidsmarkt uit of je uitstroomt met, of zonder diploma. Op de lagere niveaus is het effect wel het grootst.

Figuur 5.3d Verschil in geschatte kans op geen werk of uitkering een jaar na uitstroom naar wel of geen diploma, cohorten 2011/2012-2014/2015 (n=647.819)

Bron: Resultaten eigen berekeningen IvHO op basis van niet-openbare microdata CBS, Inspectie van het Onderwijs, 2019

Het mbo doet meer dan voorbereiden op de arbeidsmarkt • Het mbo heeft meer functies dan alleen de studenten te kwalificeren voor een beroep en het vervolgonderwijs. Zeker op de lagere opleidingsniveaus biedt het onderwijs een kans aan jongeren die door hun kwetsbare positie een groter risico lopen op voortijdige uitval. Het geeft hun de mogelijkheid om te werken aan algemeen vormende vaardigheden, zoals algemene werknemersvaardigheden, burgerschapscompetenties, studieloopbaanvaardigheden en taal- en rekenvaardigheid. De arbeidsmarktrelevantie van opleidingen moet daarom altijd in samenhang met de meervoudige opdracht van het mbo gezien worden.

Grote verschillen in arbeidsmarktaansluiting • Niet alleen bij niveau 2-opleidingen is de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt een punt van aandacht. De mate waarin het onderwijs inspeelt op veranderingen in de arbeidsmarkt speelt ook bij de hogere mbo-niveaus. Onderwijsprogramma's volgen niet altijd het tempo waarin beroepen veranderen (kwalitatieve mismatch). Ook sluit het aantal gediplomeerde studenten van een bepaalde opleiding niet altijd aan bij de vraag vanuit de arbeidsmarkt (kwantitatieve mismatch). Deze mismatch tussen vraag en aanbod zien we bijvoorbeeld in de techniek of de zorg. Daar is de vraag naar nieuwe werknemers groter dan het aantal studenten dat gediplomeerd de opleiding verlaat. Deze krapte op de arbeidsmarkt neemt in deze sectoren alleen maar toe (ROA, 2017; SBB, 2018a).

Betere aansluiting nodig van opleidingsaanbod op arbeidsmarkt • In een sector als economie en administratie is het aanbod niet alleen nu, maar naar verwachting ook in de toekomst groter dan de vraag van de arbeidsmarkt. Daarom is een zorgvuldige analyse nodig van de arbeidsmarktrelevantie van individuele opleidingen op verschillende niveaus. Zo lijkt het erop dat studenten op de meer commerciële opleidingen en de directiesecretaresses een grotere kans op een baan hebben dan studenten in administratieve en financiële beroepen. Op basis van dit soort analyses kunnen besturen scherper dan nu beleid ontwikkelen. Dit moet ervoor zorgen dat studenten niet alleen een reëel beeld hebben van hun kansen op de arbeidsmarkt, maar ook keuzes maken in hun studieloopbaan die leiden tot een zo sterk mogelijke positie op die arbeidsmarkt. Besturen moeten boven het belang van de school uitstijgen en verantwoorde keuzes maken om tot een arbeidsmarktrelevant aanbod in opleidingen te komen.

Voorlichting over reëel beroepsbeeld • Studenten kunnen zich bij hun opleidings- en beroepenoriëntatie baseren op beschikbare informatie over het arbeidsmarktperspectief van een opleiding, bijvoorbeeld via www.kiesmbo.nl van het SBB. Maar dat betekent niet dat ze zich door deze informatie per se laten leiden. Soms laten ze zich in hun opleidings- en beroepenoriëntatie beïnvloeden door het beroepsprestige. Een beroep als secretaresse staat in hoger aanzien dan lasser of machinebankwerker (Cörvers, Mommers, Van der Ploeg en Sapulete, 2017). Jongeren met een niet-westerse migratieachtergrond laten zich vaker dan jongeren zonder migratieachtergrond leiden door beroepsprestige (Adlouni en Hermsen, 2009). Het is belangrijk dat scholen in de voorlichtingsactiviteiten en bij de intake bijdragen aan het vormen van een reëel beroepsbeeld, zeker wanneer de groep gekenmerkt wordt door een groter aandeel studenten van niet-westerse afkomst, zoals in de sector economie. Uiteraard begint dit proces al in het voortgezet onderwijs en zelfs al in het primair onderwijs.

Inspelen op technologische ontwikkelingen • De verwachting is dat onder invloed van technologische ontwikkelingen beroepen in bijna alle sectoren voortdurend om nieuwe competenties vragen. Het gaat niet alleen om beroepen in de techniek, maar ook om functies als verpleegkundige, vrachtwagenchauffeur of verkoper (Oeij, Van der Torre, Van de Ven, Sanders en Van der Zee, 2017). Overheid, onderwijsinstellingen en bedrijfsleven hebben een reeks maatregelen genomen om het werkveld en het onderwijs dichter bij elkaar te brengen, om studenten én werkenden te laten profiteren van een up-to-date onderwijsaanbod. Daarbij gaat het vooral om meer samenwerking in de regio. Dit soort samenwerking leidt op termijn tot flexibeler onderwijs, zoals korte of modulair ingerichte opleidingstrajecten en cross-overs: nieuwe opleidingen die zijn samengesteld uit diverse kwalificatiedossiers.

5.4 Onderwijsproces en examinering

Onderwijsproces

Zes zeer zwakke opleidingen • Op 1 oktober 2018 waren zes opleidingen zeer zwak. Dit houdt in dat het studiesucces van de opleiding onvoldoende is en daarnaast het didactisch handelen of de beroepspraktijkvorming of de veiligheid.

Rekening houden met taalniveau student • Het didactisch handelen van docenten moet studenten in staat stellen om te leren en zich te ontwikkelen. Soms zien we lessen waar docenten te weinig rekening houden met het taalniveau van de studenten, bijvoorbeeld als het gaat om de vaktaal. Die is bij veel studenten nog niet bekend als ze aan de opleiding beginnen. In beroepsgerichte lessen zorgt dit er soms voor dat studenten de stof niet begrijpen. Ook het taalniveau in lesboeken en -materialen ligt soms, zeker op de lagere niveaus, boven het taalbeheersingsniveau van de student. Er is dus aandacht voor het taalbeheersingsniveau van studenten nodig, vooral ook omdat slechts 65 procent van de werkgevers de recent afgestudeerde mbo'ers goed tot zeer goed beoordeelt op taal- (en reken)vaardigheden (SBB, 2018b).

Kwaliteit taal- en rekenlessen onder druk • Aandacht voor de taalontwikkeling is dus cruciaal. Maar juist de kwaliteit van lessen Nederlandse taal blijft achter bij de kwaliteit van beroepsgerichte lessen. Dit geldt overigens ook voor de kwaliteit van de rekenlessen (Inspectie van het Onderwijs, 2018b). Tegelijkertijd blijft de studenttevredenheid over de lessen Nederlandse taal en rekenen achter. In de JOB-Monitor (2018) is voor het eerst gevraagd naar de tevredenheid van studenten over de taal- en rekenlessen (de generieke lessen). Bijna een kwart van de studenten is ontevreden over de kwaliteit van de lessen Nederlandse taal en rekenen. Dat is negatiever dan de mening van studenten over het totaalaanbod van lessen, want daarover is een vijfde deel ontevreden, net als over de lessen Engels.

Uitval generieke lessen • In het algemeen krijgen studenten wel generieke lessen. Toch zegt 4 procent van de studenten dat ze geen Nederlandse les krijgen en 7 procent geen rekenen. Van de niveau 4-studenten, voor wie generiek Engels verplicht is, zegt 8 procent geen lessen Engels te krijgen. Of studenten generieke lessen zeggen te krijgen, verschilt per niveau. In de entreeopleidingen zeggen vrijwel alle studenten dat ze wel generieke lessen krijgen. Bij niveau 3-opleidingen is het probleem van het ontbreken van lessen Nederlands en rekenen het grootst. Daar geeft 8 procent van de studenten aan dat ze geen lessen Nederlands krijgen en 10 procent geen lessen rekenen (JOB, 2018).

Elke docent kan taalontwikkeling stimuleren • Niet alleen taaldocenten, maar ook beroepsgerichte docenten kunnen een bijdrage leveren aan de taalontwikkeling van studenten. De beroepsgerichte docent biedt immers de leerstof aan met een nieuwe, beroepsgerichte woordenschat: de vaktaal. Hiervoor hebben beroepsgerichte docenten wel enige kennis nodig van vooral het aanbieden van een nieuwe woordenschat. Scholen en docenten hebben wel de intentie om taalontwikkeling te integreren in de beroepsgerichte lessen. Toch komt het vaak niet van de grond. Een van de verklaringen hiervoor is dat door tijdgebrek de samenwerking tussen taaldocenten en beroepsgerichte docenten niet tot stand komt. Daarnaast zijn beroepsgerichte docenten zich vaak niet bewust van welke rol zij kunnen spelen bij de taalontwikkeling van studenten (ITTA, 2017). Ook weten ze niet goed hoe ze tijdens de les aandacht kunnen geven aan de taal (Elbers, 2013).

Burgerschapsonderwijs afhankelijk van docent • Burgerschap is, naast taal en rekenen, een van de andere generieke kwalificatie-eisen in het mbo. Zowel tussen als binnen scholen is burgerschapsonderwijs divers vormgegeven en die ruimte biedt de wet ook. De kwaliteit van burgerschapsonderwijs is sterk docentafhankelijk. Wellicht heeft dat te maken met dat scholen beperkt of niet hebben uitgewerkt wat ze met burgerschapsonderwijs willen bereiken en hoe ze dat willen doen (Inspectie van het Onderwijs, 2016). Voor studenten geldt een inspanningsverplichting; de hoogte van het resultaat telt niet mee in de diplomabeslissing. Helaas geeft het voldoen aan de

inspanningsverplichting weinig tot geen zicht op de kwaliteit van de burgerschapscompetenties waarmee mbo-studenten de opleiding verlaten. Met het ondertekenen van de burgerschapsagenda door de mbo-scholen onderstrepen zij het belang van het naar een hoger plan tillen van het burgerschapsonderwijs.

Implementatie keuzedelen soms lastig • Vrij recent zijn keuzedelen aan de kwalificatiedossiers toegevoegd. Het doel van keuzedelen is dat ze bijdragen aan flexibel onderwijs en passen bij ontwikkelingen in de regio. Maar we zien ook dat de implementatie van de keuzedelen een worsteling is voor scholen. Instellingen vinden het lastig om een ruim en gevarieerd aanbod van keuzedelen aan te bieden. Keuzedelen moeten bijdragen aan de keuzeruimte voor studenten. Dat is soms moeilijk te realiseren, omdat de doelmatigheid in het gedrang kan komen. Te veel variatie in keuzedelen voor een beperkte groep studenten betekent een te hoge financiële belasting. Ook is het roostertechnisch een uitdaging om een gevarieerd aanbod voor dezelfde groep studenten te organiseren.

Beroepspraktijkvorming

Vorbereiding bpv moet beter • Om werkervaring op te doen is de beroepspraktijkvorming (bpv) cruciaal. Een goede voorbereiding op en begeleiding tijdens de bpv is belangrijk. Zowel de student als de bpv-begeleider van het leerbedrijf moeten goed weten wat er van hen verwacht wordt en hoe de student passende en gestructureerde leeractiviteiten binnen het bedrijf kan uitvoeren. In de JOB-monitor (2018) is slechts 52 procent van de studenten tevreden over de voorbereiding op de bpv. In de BPV-monitor 2017 (SBB, 2018c) zijn studenten iets positiever over de voorbereiding op de bpv, maar ook wij zien in de praktijk ruimte voor verbetering op dit punt. Studenten zijn bijvoorbeeld al begonnen met de bpv, maar hebben van de school nog geen opdrachten gekregen die het leren in de bpv moeten structureren. Hierdoor gaat effectieve leertijd verloren. Ook worden bpv-opdrachten op school niet goed doorgesproken. Dat gaat ten koste van het leereffect van zo'n opdracht.

Bbl'ers tevredener dan bol-studenten • Ook de begeleiding van studenten in de bpv kan beter. Het komt bijvoorbeeld regelmatig voor dat de student pas enkele weken na de start van de bpv een begeleider toegewezen krijgt. Hierdoor heeft de student geen aanspreekpunt als er leervragen of problemen zijn. Ook uit de JOB-monitor (2018) blijkt nog altijd ontevredenheid over de begeleiding. Slechts 46 procent van de bol-studenten is hierover tevreden. Uit de SBB-monitor (2018c) komt een positiever beeld naar voren. 63 procent van de studenten is tevreden over de begeleiding vanuit school. In deze monitor zijn naast bol- ook bbl-studenten bevraagd. Bbl-studenten zijn in het algemeen iets positiever over de werkplek dan bol-studenten over de bpv. Ook over het aantal contactmomenten tussen de bpv-begeleider van school, de praktijkopleider van het bpv-bedrijf en de student zijn studenten en praktijkopleiders kritisch. Ongeveer een kwart van de studenten vindt het aantal contactmomenten tussen de school en de bpv te klein (JOB, 2018; SBB, 2018c). Een vijfde van de praktijkopleiders vindt dat ook (SBB, 2018c). Wat daarnaast beter moet, is het verlagen van het nog hoge percentage (12 procent) studenten dat tijdens de bpv geen gezamenlijk overlegmoment had met de bpv-begeleider van school en de praktijkopleider van de bpv (SBB, 2018c). Al langere tijd is de begeleiding van de bpv onder de maat. We zien daarin te weinig verbetering. Kennelijk is het een complexe opgave om dit te verbeteren. Het zou goed zijn om onderzoek te doen naar de vraag waarom het niet goed lukt om de begeleiding van de bpv te verbeteren.

Ongelijke kans op vinden stageplaats • Net als bij de overgang van opleiding naar werk zijn er bij het vinden van een stageplaats verschillen in kansen tussen groepen studenten. Niet iederestudent heeft evenveel kans. Voor studenten met een hoger opleidingsniveau blijkt het gemakkelijker dan voor studenten met een lager opleidingsniveau. Daarnaast ervaren studenten met een (niet-westerse) migratieachtergrond meer moeilijkheden. Zij zoeken langer en schrijven meer brieven naar stagebedrijven (Van Rooijen en De Winter-Koçak, 2018).

Weinig meldingen bij Meldpunt Stagediscriminatie • Het gevoel van ervaren ongelijkheid speelt doorgaans alleen bij het zoeken naar een stageplaats. Tijdens de stageperiode ervaren studenten ongelijke kansen in veel mindere mate (Rooijen en De Winter-Koçak, 2018). Wat opvalt is dat het gevoel van ongelijke kansen tussen 1 juni 2017 en 1 juli 2018 slechts leidde tot zeventien meldingen bij het Meldpunt Stagediscriminatie (OCW, 2018a). Door de aandacht in de media heeft het meldpunt meer naamsbekendheid gekregen en is het aantal meldingen van stagediscriminatie fors toegenomen in de tweede helft van 2018. Het zou goed zijn als instellingen tijdens de begeleiding van studenten bij het vinden van een stageplaats rekening houden met de lastigere uitgangspositie van sommige studenten. Dat kan door bijvoorbeeld extra in te zetten op het ontwikkelen van netwerkcompetenties en sollicitatievaardigheden. Ook kunnen scholen het probleem bespreekbaar maken in hun contacten met de bpv-bedrijven.

Lichte afname veiligheidsgevoel • Mbo-docenten voelen zich al jaren veilig op en rond de instelling, maar het veiligheidsgevoel van studenten op school is iets afgenomen in vergelijking met de afgelopen jaren. Een op de twaalf studenten voelt zich op of rond de school niet veilig. Wel bestaan er verschillen tussen groepen van studenten. Op de hogere mbo-niveaus voelen studenten zich veiliger dan op de lagere niveaus. Ook vrouwen en lhbt'ers voelen zich vaker onveilig. Ook zijn er verschillen tussen sectoren. In de sector economie geeft een relatief hoog percentage studenten aan zich onveilig te voelen (Kans, Van Toly en Koning, 2018). Overigens geeft de JOB-monitor (2018) een iets positiever beeld van de ervaren veiligheid op school. Scholen hebben vaak beleid om de sociale veiligheid te verbeteren. Maar aandacht voor de positie van lhbt'ers is minder vaak onderwerp van beleid. Inspecteurs onderzoeken veiligheid bij zogenaamde risico-opleidingen tijdens het vierjaarlijks onderzoek. Daarbij kijken ze of de opleiding zorgt voor een veilige en respectvolle omgeving voor studenten. Ook kan bij signalen van studenten of medewerkers veiligheid onderwerp van onderzoek zijn.

Onveiligheidsgevoel vooral buiten leslokaal • Het gevoel van onveiligheid komt vooral voor buiten het leslokaal (omgeving, schoolterrein en gebouw). Opvallend is dat het wapenbezit toenam. Uit een steekproef onder 20.000 studenten blijkt dat 1,3 procent af en toe of geregeld een wapen op zak heeft. In de sectoren economie en techniek hebben relatief meer studenten een wapen op zak dan in andere sectoren. Studenten geven aan een wapen mee te nemen omdat ze zich dan veiliger voelen (Kans, Van Toly en Koning, 2018).

Meer meldingen bij vertrouwensinspecteurs • Bij de vertrouwensinspecteurs kwamen in 2017/2018 wat meer meldingen binnen dan in de twee voorgaande schooljaren (tabel 5.4a). Het ging vooral om meer meldingen in de categorieën fysiek geweld en discriminatie. Er kwamen tien meldingen over seksueel misbruik binnen. Het gaat dan om ontucht met misbruik, of een ongewenste relatie leraar-student. Bij zowel seksueel misbruik als bij seksuele intimidatie gaat het vaak om een met taken belast persoon.

Vertrouwenspersoon op veel mbo-scholen aanwezig • De meeste scholen hebben een vertrouwenspersoon, ook al is dit in het mbo geen wettelijke verplichting. De vertrouwenspersonen hebben deze taak naast een functie als bijvoorbeeld docent. We zien dat deze dubbelrol veel vraagt van de professionaliteit van vertrouwenspersonen. Zij moeten namelijk te allen tijde onafhankelijk kunnen zijn. Tegelijkertijd valt ons op dat zij in toenemende mate hun agenderende en beleidsvormende rol beter pakken.

Tabel 5.4a Aantal meldingen bij vertrouwensinspecteurs over het mbo in de periode 2015/2016–2017/2018

	Seksueel misbruik	Seksuele intimidatie	Psychisch geweld	Fysiek geweld	Discriminatie	Radicalisering	Overig	Totaal
2015/2016	7	5	34	9	1	2	0	58
2016/2017	9	16	36	8	1	0	1	71
2017/2018	10	15	36	14	5	0	4	84

Bron: Inspectie van het Onderwijs, 2019

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling • De meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling is een handvat om bij vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling de juiste stappen te zetten. Alle door ons onderzochte opleidingen hebben een meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Vanaf schooljaar 2018/2019 zullen wij ook de werking van deze meldcode onderzoeken, om te kijken of scholen weten wat ze moeten doen als er een vermoeden is van huiselijk geweld en kindermishandeling, bij student of medewerker.

Examinering en diplomering

Verbeteringen nodig • In het schooljaar 2017/2018 is in een kleine, niet representatieve steekproef onder 48 opleidingen de kwaliteit van de examinering en diplomering onderzocht. Bij 18 van de 48 opleidingen was het kwaliteitsgebied examinering en diplomering onvoldoende (tabel 5.4b). Dit kwaliteitsgebied kent drie standaarden. De kwaliteit van het exameninstrumentarium blijkt bij de meeste onderzochte opleidingen in orde. Bij de kwaliteitsborging en de afname en beoordeling zijn meer verbeteringen nodig. Hier zijn de examencommissies en besturen aan zet om verbeteringen te realiseren.

Tabel 5.4b Aantal opleidingen waar onderdelen van de examinering voldoende of goed zijn in 2017/2018 (n=48)

	Aantal voldoende/goed
Kwaliteitsborging examinering en diplomering	30
Exameninstrumentarium	44
Afname en beoordeling	38

Inspectie van het Onderwijs, 2019

Afname en beoordeling niet altijd betrouwbaar • Van de 48 onderzochte opleidingen hadden tien de afname en beoordeling niet op orde. Deze opleidingen hebben de inrichting en uitvoering van de examinering niet deugdelijk ingericht. We zien dat deze opleidingen een gelijkwaardige afname en beoordeling voor examenkandidaten onvoldoende borgen. Ook mist bij deze opleidingen voldoende scheiding tussen begeleiden en beoordelen. We vinden een deugdelijke afname en beoordeling belangrijk, omdat studenten recht hebben op een gelijkwaardig examen waarvan de uitkomsten betrouwbaar zijn.

Goed functionerende examencommissies kennen de risico's • Twee opleidingen kregen de waardering goed voor de kwaliteitsborging examinering en diplomering. Zij bewaken, monitoren en analyseren de kwaliteit van het examenproces zowel voor, tijdens als na de examinering. Hierdoor hebben deze examencommissies de risico's in beeld. Resultaat van de continue kwaliteitscyclus is dat zij regelmatig verbeteracties ondernemen en op concrete wijze verbeterpunten beschrijven. Ook leggen ze in het jaarverslag verantwoording af over de verbetermaatregelen. Dit maakt de verslaglegging transparant. Deze examencommissies hebben een goede verbinding met

het onderwijs. Ze koppelen de resultaten van analyses terug aan de onderwijsteams. Dit leidt tot aanpassingen van het onderwijs en de examinering. Ook speelt samenwerking een centrale rol. De examencommissie zorgt er dan bijvoorbeeld voor dat assessoren met elkaar afstemmen en dat er werkveldbijekomsten zijn om assessoren te informeren en te scholen op het gebied van examinering. Of de examencommissie werkt samen met andere instellingen om de examinering te standaardiseren. Op deze wijze is de examinering in een bepaalde regio of binnen een bepaald werkveld beter vergelijkbaar.

Meer dan een administratieve functie • 18 van de 48 onderzochte examencommissies hebben de borging van de examinering en diplomering onvoldoende op orde. Bij veel van deze examencommissies zien we dat zij zich te eenzijdig richten op het administratieve proces van diplomeren. Hierdoor ligt een te groot accent op cijfercontrole en de controle op de compleetheid van examendossiers. Er is te weinig aandacht voor de inhoud. Daarnaast zijn er ook andere tekortkomingen bij deze examencommissies. Zij pakken bijvoorbeeld hun verantwoordelijkheid ten aanzien van taalexamens niet altijd in voldoende mate op. Gevolg is onder andere dat niet goed is geborgd dat de afname en beoordeling van taalexamens voldoende objectief verloopt. Examencommissies die nog niet voldoende functioneren, stellen ook niet op objectieve en deskundige wijze vast of een deelnemer voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een diploma. Daarnaast worden fouten gemaakt die te maken hebben met onvoldoende bekendheid met wet- en regelgeving. Vrijstellingen worden bijvoorbeeld op onterechte gronden verleend. Ook wordt soms een te zwaar gewicht aan een bepaald examenonderdeel toegekend. Daardoor zien studenten hun slagingskansen afnemen. Ten slotte komt het voor dat de regelgeving over het diplomamodel niet wordt gevolgd. Hierdoor kunnen werkgevers of het vervolgonderwijs diploma's niet goed interpreteren.

Gebrek aan zicht op examinering door praktijkassessoren • De onderzochte examencommissies hebben niet altijd zicht op de examinering. Hierdoor identificeren zij risico's niet en nemen zij weinig maatregelen. Vooral een gebrek aan zicht op het verloop van praktijkexamens is zorgelijk. Examencommissies vertrouwen soms blindelings op het vakmanschap van de praktijkassessoren en het feit dat zij werkzaam zijn in een erkend leerbedrijf. De examencommissie borgt te weinig dat praktijkassessoren voldoende deskundig zijn om examens af te nemen en te beoordelen. Examencommissies kunnen er niet zonder meer vanuit gaan dat werknemers van een erkend leerbedrijf ook per definitie geschikt zijn als assessor. Zij moeten de kwaliteit van praktijkassessoren dan ook borgen. Maar we zien ook goede voorbeelden van examinering in de reële beroepspraktijk. Het is dus wel mogelijk dit zo te organiseren dat de examencommissie hier zicht op heeft.

Na herstelperiode borging meestal verbeterd • Opleidingen die de examinering en diplomering niet op orde hebben, krijgen een waarschuwing van de minister van OCW. Ze krijgen een jaar de tijd om de kwaliteit te verbeteren. Na deze herstelperiode wordt opnieuw gekeken naar de kwaliteit van de examinering en diplomering. In de meeste gevallen leidt dit tot een voldoende oordeel voor examinering en diplomering. Dit heeft er mogelijk mee te maken dat besturen dan prioriteit geven aan het herstel en eventueel examencommissies extra faciliteren. Het blijkt niet voor alle besturen mogelijk om de kwaliteit van de examinering en diplomering tijdens de herstelperiode voldoende te verbeteren. Twee bekostigde instellingen verloren voor in totaal drie opleidingen hun licentie om examens af te nemen. Zij hadden de zaken nog niet op orde. Dit raakt studenten vaak direct. Het geheel aan activiteiten rondom examinering en diplomering moet dan uitbesteed worden aan een andere instelling.

5.5 Sturing

Kwaliteitszorg niet overal op orde • In het schooljaar 2017/2018 zijn 16 van de 65 mbo-besturen onderzocht op het onderdeel kwaliteitszorg en ambitie. Van de onderzochte besturen hebben 11 dit op orde, 1 hiervan kreeg de waardering goed voor het borgen van de onderwijskwaliteit (tabel 5.5a). Toch was bij 5 van de 16 besturen de kwaliteitszorg en ambitie nog niet op orde. Deze besturen hebben meestal een onvoldoende werkend stelsel van kwaliteitszorg, op basis waarvan zij het

onderwijs verbeteren. De kwaliteitscultuur en de verantwoording en dialoog zijn bij deze besturen meestal wel op orde. De uitdagingen waar besturen voor staan zijn divers, al was het maar omdat de schaal grootte van de instellingen sterk varieert: het kleinste bestuur verzorgt het onderwijs aan nauwelijks 300 studenten, het grootste telt ruim 28.000 studenten. En sturing geven aan een vakinstelling levert andere dilemma's op dan sturing geven aan een roc. Daarnaast speelt krimp in bepaalde regio's meer dan in andere en verschilt bijvoorbeeld de studentenpopulatie tussen instellingen aanzienlijk.

Tabel 5.5a Aantal besturen waar (onderdelen van) de kwaliteitszorg en ambitie onvoldoende, voldoende of goed zijn in 2017/2018 (n=16)

		2017/2018
Kwaliteitszorg en ambitie	Onvoldoende	5
	Voldoende	10
	Goed	1
Kwaliteitszorg	Onvoldoende	5
	Voldoende	9
	Goed	2
Kwaliteitscultuur	Onvoldoende	2
	Voldoende	13
	Goed	1
Verantwoording en dialoog	Onvoldoende	2
	Voldoende	12
	Goed	2

Bron: *Inspectie van het Onderwijs, 2019*

Effect kwaliteitszorg op student • Besturen met een goed werkend kwaliteitssysteem hebben deskundige medewerkers die kwalitatief goede analyses kunnen maken. Deze leiden werkelijk tot passende verbetermaatregelen door onderwijsteams. De student heeft hier profijt van. De doelstellingen van het bestuur, de sectorplannen en de teamplannen sluiten naadloos op elkaar aan. Daardoor weet iedereen waaraan hij moet werken en met welk beoogd resultaat. In een goede kwaliteitscultuur spreken besturen, directeuren, managers en teamleden elkaar aan op gemaakte afspraken. Ook controleren zij of de verbetermaatregelen zijn ingezet en monitoren ze die op het beoogde effect. Binnen opleidingsteams hebben docenten een grote professionele ruimte, waarin zij zich verantwoordelijk voelen voor continue verbetering van de onderwijskwaliteit.

Geen zicht op kwaliteit onderwijs en examinering • Besturen waar het stelsel van kwaliteitszorg niet goed werkt, slagen er vaak niet in hun visie te vertalen in concrete doelen voor de onderwijs- en examenkwaliteit van de opleidingen. Tegelijkertijd ontbreekt het ook vaak aan adequate analyses en beoordelingen van de onderwijs- en examenkwaliteit. Hierdoor weten onderwijsteams niet goed waaraan ze moeten werken. Ook geven rapportages vanuit de opleidingen richting het bestuur geen goed zicht op de gerealiseerde onderwijskwaliteit. Hierdoor heeft ook het bestuur geen zicht op wat er aan de hand is en wat daaropvolgend moet gebeuren.

Weinig kijk op kwalitatieve gegevens • Besturen zonder goed werkend kwaliteitssysteem beperken zich ook vaak tot het in kaart brengen van harde, kwantitatieve gegevens zoals financiën, gebouwbeheer, vsv-cijfers en ziekteverzuim van het personeel. Zij sturen te weinig op het verkrijgen van meer kwalitatieve gegevens, zoals de kwaliteit van de studentbegeleiding, de kwaliteit van de bpv en die van docenten. Juist deze onderwerpen dragen bij aan verhoging van de onderwijskwaliteit en gaan de student direct aan. Zicht hierop is wel nodig om adequaat bij te sturen op onderwijs- en examenkwaliteit.

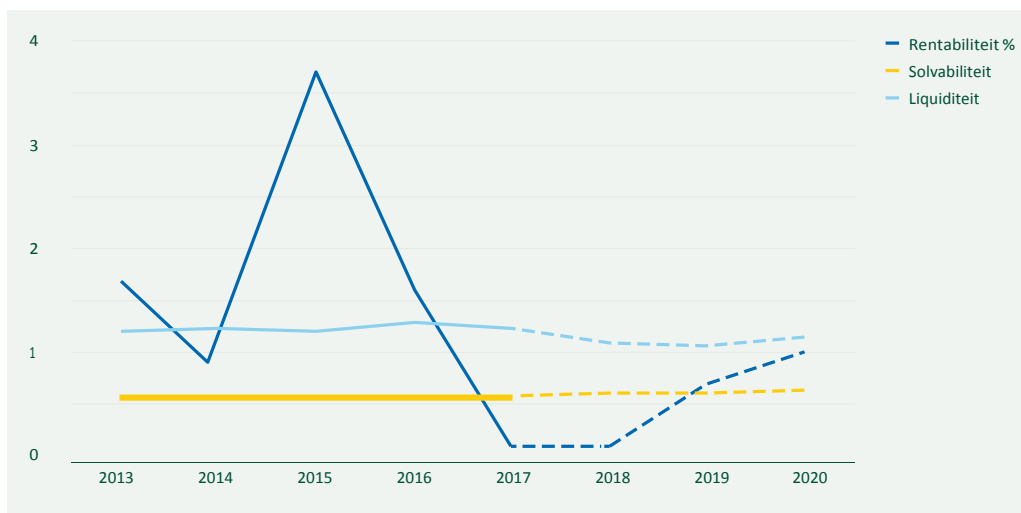
Meer signalen • Afgelopen jaar kwamen er bij de inspectie bijna 475 signalen binnen die over het mbo gingen, bijna 50 meer dan twee jaar geleden. Veruit de meeste signalen (137) gaan over het beleid van de school. Deze signalen variëren van lesuitval tot klachtenafhandeling door de instelling en van de kwaliteit van het onderwijs tot de voorzieningen op de school. Daarnaast kregen we het afgelopen jaar 85 signalen over examinering en toetsing. Deze gaan bijvoorbeeld over vrijstellingen, het niet of laat aankondigen van een examendatum of fraude. Iedere belanghebbende kan een signaal aan ons doorgeven. De inspectie maakt per signaal een inschatting en neemt indien nodig, zoals bij vermeende fraude, contact op met het bestuur. Soms volgt dan een kwaliteitsonderzoek. In andere gevallen bundelen we de signalen die over een bepaalde instelling gaan om ze tijdens een onderzoek of bestuursgesprek te bespreken. Ook is het vaak afdoende om de signaalgever op de hoogte te stellen van wet- en regelgeving zodat hij van zijn rechten en plichten op de hoogte is en eventueel verdere actie kan ondernemen.

Financiën en naleving

Personeelslasten opnieuw hoger • Het mbo ontving in 2017 ruim €4,5 miljard aan rijksbijdragen (Inspectie van het Onderwijs, 2018a). Naast de rijksbijdragen, die zo'n 90 procent van het totale budget uitmaken, verkrijgen de mbo-instellingen een deel van hun budget uit werk in opdracht van derden. Na jarenlange terugloop groeit die inkomstenbron sinds 2016 weer. Ongeveer 74 procent van het budget gaat op aan personeelskosten. Dat is een aanzienlijke stijging in vergelijking met een jaar eerder. Aan mbo-instellingen werken rond de 45.000 personeelsleden (fte). Dit is exclusief de naar schatting 3.000 tot 4.000 fte personeel dat niet in loondienst is. De andere grote kostenpost vormen de huisvestingslasten. Dit komt omdat de mbo-instellingen volledig verantwoordelijk zijn voor hun huisvesting.

Meeste instellingen goede financiële positie • In 2017 zetten de positieve financiële ontwikkelingen in de mbo-sector zich opnieuw door. De rentabiliteit is positief, maar met 0,1 procent een stuk lager dan in 2016 (figuur 5.5a). In 2017 stegen zowel de lasten als de baten in vergelijking met 2016. Net als in 2016 zijn de stijgende personeelslasten bijna volledig de oorzaak van de stijgende lasten. De stijging in de baten komt vooral door hogere rijksbijdragen en het werk in opdracht van derden. De meeste mbo-instellingen hebben een goede financiële positie. De liquiditeit van de sector nam in 2017 wel iets af in vergelijking met 2016. De solvabiliteit bleef stabiel. Per 1 december 2018 staat nog één instelling onder verscherpt financieel toezicht. Een jaar eerder waren dat nog vier instellingen (Inspectie van het Onderwijs, 2018a).

Figuur 5.5a Ontwikkeling financiële kengetallen in het mbo in de periode 2013-2020*

*prognoses uit continuïteitsparagraaf
Bron: Inspectie van het Onderwijs, 2018a

Wettelijke vereisten

Schoolkosten mogen geen drempels opwerpen • De toelating tot een opleiding mag niet afhankelijk worden gesteld van een andere financiële bijdrage dan het wettelijke les- of cursusgeld. Dit geeft studenten, ongeacht hun financiële positie, de mogelijkheid om de studie van hun keuze te volgen. In alle vormen van communicatie richting studenten en hun ouders moet de opbouw van de kosten en het vrijwillige karakter van de schoolkosten duidelijk zijn. Sommige scholen zijn in eerste instantie wel duidelijk over het vrijwillige karakter van de schoolkosten. Toch ervaren studenten of hun ouders op een later moment druk om schoolkosten te betalen.

Meer voorlichting nodig over schoolkosten • Ook komt het vaak voor dat de boeken en lesmaterialen die studenten moeten aanschaffen niet worden gebruikt. In de JOB-Monitor (2018) geeft 43 procent van de studenten aan dat dit gebeurt. Dat zorgt voor onnodige kosten voor studenten. Daarnaast zien we dat het bij bepaalde opleidingen nog steeds verplicht is om aankopen bij een bepaalde leverancier te doen, bijvoorbeeld bij opleidingen die het dragen van een uniform onder schooltijd verplicht stellen.

In het algemeen kan met heldere communicatie veel worden verbeterd op het gebied van schoolkosten. Ook kunnen scholen studenten beter voorlichten over de mogelijkheid om een tegemoetkoming te krijgen in de schoolkosten. Het recent opgestelde servicedocument over schoolkosten (JOB, MBO Raad en OCW, 2018) moet scholen helpen volgens de regels over schoolkosten te handelen.

5.6 Niet-bekostigde instellingen

Veel nbi-studenten in sector zorg en welzijn • In Nederland zijn ongeveer 100 niet-bekostigde instellingen (nbi's) die erkende mbo-opleidingen aanbieden. Deze instellingen variëren sterk in grootte. De kleinste instellingen bieden één opleiding aan, de grootste 239. In schooljaar 2016/2017 stonden bijna 38.000 studenten ingeschreven in dit type onderwijs, tegenover 491.850 studenten in het bekostigd onderwijs. Dat betekent dat ruim 7 procent van de mbo-studenten een opleiding volgt aan een nbi. Ruim de helft van de nbi-studenten volgt een opleiding in de sector zorg en welzijn. Opleidingen met veel studenten binnen deze sector zijn doktersassistent, pedagogische werk en verzorgende-IG. Ook doen relatief veel nbi-studenten een opleiding in de beveiliging.

Veel oudere studenten • De nbi-populatie verschilt van die van de bekostigde instellingen. Zo is bijna 95 procent van de nbi-studenten 20 jaar of ouder. De grootste groep, namelijk 61 procent, is 27 jaar of ouder. Bijna de helft van de nbi-studenten is zelfs 30 jaar of ouder. Het aandeel studenten met een migratieachtergrond is groter dan in het bekostigd onderwijs, namelijk ruim 30 procent. Van de nbi-studenten heeft 26 procent een vmbo-diploma behaald. 7 procent deed havo of vwo. Van de 27-plussers is niet bekend of ze een vmbo- of vergelijkbaar diploma hebben behaald. Net als in het bekostigd mbo volgt ruim de helft van de studenten een opleiding op niveau 4.

Vooraf vrouwelijke studenten bij zorgopleidingen • Bijna 65 procent van de nbi-studenten is vrouw. Bij de opleidingen zorg en welzijn ligt dit percentage nog veel hoger. Hier is bijna 90 procent vrouw. De reden dat deze vrouwen geen bekostigde zorgopleiding volgen, is mogelijk dat zij geen aansluiting vinden bij de veel jongere studenten in het bekostigd onderwijs. Ook zijn in het niet-bekostigd onderwijs de meeste verkorte opleidingen en maatwerktrajecten te vinden. Daardoor is de opleiding beter te combineren met werk en een gezin.

Ook 23-minners op nbi's • Ruim 7.000 studenten in het nbi zijn 23 jaar of jonger. Slechts een half procent van alle vmbo-gediplomeerden, ongeveer 500 studenten, stroomt rechtstreeks vanuit het voortgezet onderwijs door naar een nbi. De 23-minners in het niet-bekostigd onderwijs verschillen op een aantal punten van de 23-minners in het bekostigd onderwijs. Onder de eerstgenoemde groep vallen meer studenten met een niet-westerse migratieachtergrond van de tweede generatie (tabel 5.6a). Ook vrouwen zijn meer vertegenwoordigd in de nbi's. Bijna de helft van de 23-minners

in de nbi's volgt een opleiding in de sector zorg en welzijn. In het bekostigd onderwijs is dit 30 procent. Een op de vijf 23-minners in de nbi's volgt een opleiding in de derde leerweg. Dat is opvallend, want voor deze leerweg ontvangen studenten geen studiefinanciering.

Tabel 5.6a Deelname van studenten jonger dan 23 jaar aan bekostigd en niet bekostigd onderwijs naar migratieachtergrond in 2016/2017

	Bekostigd mbo		Niet-bekostigd mbo	
	n	%	n	%
Geen migratieachtergrond	313.020	74,8	4.644	64,1
Westerse migratieachtergrond	23.070	5,5	423	5,8
Niet-westerse migratieachtergrond 1 ^e generatie	17.223	4,1	376	5,2
Niet-westerse migratieachtergrond 2 ^e generatie	65.305	15,6	1.797	24,8
Totaal	418.618	100	7.240	100

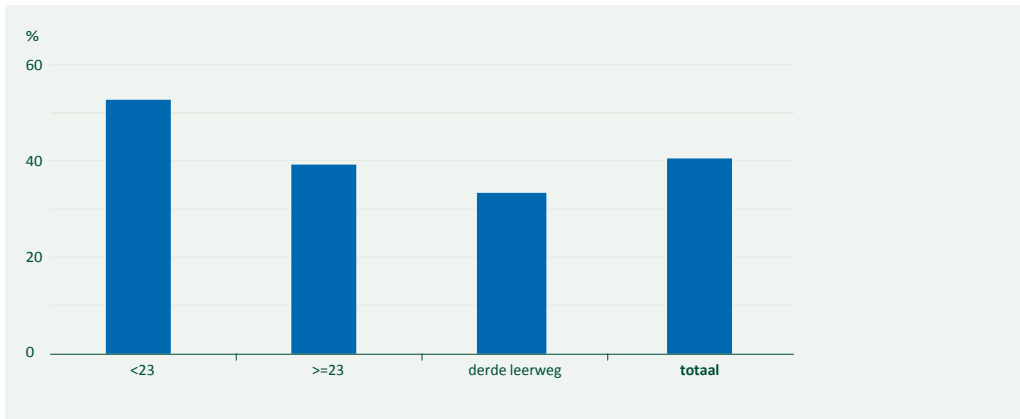
Bron: *Inspectie van het Onderwijs, 2019*

Tweedekansonderwijs • Niet-bekostigd onderwijs biedt studenten vaak een tweede kans. Het gaat bijvoorbeeld om studenten die in het bekostigd onderwijs zijn uitgevallen, of die zich op latere leeftijd willen omscholen. Studenten kiezen hier zelf voor, of krijgen door bijvoorbeeld de uitkeringsinstantie een omscholingstraject aangeboden. Anderen werken bij een instelling van waaruit ze een opleiding kunnen volgen om zich verder te ontwikkelen. De kosten van niet-bekostigde opleidingen variëren sterk. Er zijn opleidingen die 5.000 euro per jaar kosten, maar er zijn ook opleidingen waarvoor de student meer dan 15.000 euro per jaar betaalt.

Derde leerweg alternatief voor bol en bbl • Het aandeel nbi-studenten dat een derdeleerwegopleiding volgt is 37 procent. De derde leerweg (overig onderwijs (ovo)) bestaat pas sinds 1 augustus 2013. Deze is bedoeld als alternatief voor bol- en bbl-opleidingen. Het zijn opleidingen die niet door het ministerie van OCW bekostigd worden. Zowel nbi's als de niet-bekostigde tak van de bekostigde instellingen kunnen deze aanbieden. Derdeleerwegopleidingen moeten net als bol- en bbl-opleidingen het hele kwalificatiedossier beslaan. Omdat ze niet hoeven te voldoen aan de wettelijk voorgeschreven minimale studieduur en de urennorm, kunnen ze meer maatwerkleveren. Van de ruim 14.000 derdeleerwegstudenten volgt bijna iedereen een opleiding in de sector economie of zorg en welzijn. De sectoren techniek en landbouw hebben bijna geen ovo-studenten.

Lage diplomakansen • In het niet-bekostigd onderwijs stroomt iets meer dan 40 procent van de studenten uit met een diploma. Vooral studenten in de derde leerweg verlaten relatief vaak de opleiding zonder diploma: slechts 34 procent behaalt een diploma (figuur 5.6a). Het rendement ligt eveneens laag bij studenten van 23 jaar en ouder. Daarvoor zijn verschillende verklaringen mogelijk. Het kan dat voor de gemiddeld wat oudere student het leerproces moeizamer verloopt. Ook kan de combinatie werk, bpv en gezin te zwaar zijn. Studenten onder de 23 jaar stromen vaker uit met een diploma, namelijk 54 procent, maar het rendement ligt nog altijd lager dan de norm van 63 procent die de inspectie daarvoor hanteert. De inspectie beoordeelt alleen de rendementen voor studenten onder de 23 jaar, omdat deze studenten de plicht hebben een startkwalificatie te halen.

Figuur 5.6a Percentage gediplomeerde studenten in het niet-bekostigd mbo naar doelgroep in 2016/2017 (n totaal=10.526)

Bron: Inspectie van het Onderwijs, 2019

Kappersopleidingen

Lessen kappersopleidingen van voldoende kwaliteit • In schooljaar 2017/2018 onderzochten inspecteurs elf van de dertien nbi's die opleidingen in de kappersbranche aanbieden. Het ging om de opleiding allround kapper, een niveau 3-opleiding. Bij alle opleidingen kregen studenten lessen van voldoende kwaliteit. Bij drie opleidingen kreeg het didactisch handelen zelfs de waardering goed. In die gevallen is een sterke koppeling te zien tussen theorie en praktijk tijdens de lessen. Daarnaast spelen docenten sterk in op de persoonlijke ontwikkeling en de ondersteuningsbehoefte van de student. Ook passen docenten die didactisch sterk zijn maatwerk en differentiatie toe in alle lessen. Studenten geven aan zich hierdoor meer betrokken te voelen. Bij opleidingen met de waardering goed voor didactisch handelen blijkt ook dat de kwaliteitszorg direct effect heeft op de leskwaliteit. Verbeterpunten die studenten en het beroepenveld aangeven, worden opgepakt en geïmplementeerd.

Bpv en examinering op orde • Tien van de elf opleidingen hadden de kwaliteit van de bpv op orde. De instelling waar dit niet het geval was, had onvoldoende zicht op de voortgang van de studenten in de bpv. Dat kwam omdat de instelling de studentbegeleiding in de bpv reactief had ingericht: studenten kregen pas begeleiding op het moment dat zij problemen ervoeren. Ook was de examinering op orde bij alle onderzochte kappersopleidingen. De examencommissies hebben vaak prima zicht op de afname en beoordeling. Deze vindt vaak plaats in de eigen salon. Daarnaast bleek dat met regelmaat een assessor van de leverancier van het kappersexamen het examen afneemt, samen met een assessor van de instelling.

Teamgericht werken aan ambitieuze doelen loont • Bij tien van de elf besturen was de kwaliteitszorg op orde. Twee kregen de waardering goed. Deze twee besturen lieten ambitieuze doelen zien, die door elke medewerker gekend en nagestreefd worden. Daarnaast voeren zij een actieve dialoog met interne en externe partijen. De opgehaalde verbeterpunten zetten zij dan na analyse om in concrete verbeteracties. Ook leidt de dialoog tot een goede beoordeling van de onderwijskwaliteit, onder andere door onafhankelijke deskundigen. Een mogelijke verklaring voor het positieve beeld bij de kappersopleidingen is dat het hier om relatief kleine instellingen gaat met korte lijnen. Zij kunnen in een kort-cyclisch kwaliteitszorgsysteem snel verbeteringen doorvoeren.

Verkorte opleidingen

Onderzoek naar verkorte opleidingen • Binnen het niet-bekostigd onderwijs, dus ook de niet-bekostigde tak van het bekostigd onderwijs, is het mogelijk om de duur van een opleiding te verkorten. Dit geldt voor zowel bol-, bbl- als derdeleerwegopleidingen. Verkorte opleidingen duren korter dan de wettelijk voorgeschreven minimale studieduur voor bekostigde opleidingen. Overigens zijn er voor bekostigde opleidingen ook mogelijkheden om een verkorte studieduur te realiseren. Inspecteurs onderzochten 25 verkorte niet-bekostigde opleidingen. De meeste opleidingen hadden minder dan vijftig studenten. Vooral in de sector zorg en welzijn en op niveau 4 zijn verkorte opleidingen.

Geschikt voor gemotiveerde studenten • Kenmerkend voor een verkorte opleiding is dat de lesstof in hoog tempo wordt aangeboden. Ook het opleidingsprogramma is intensief. Een belangrijke succesfactor is de motivatie van studenten. Een verkort traject is daarom niet voor iedereen geschikt. Aan de voorkant van het opleidingsproces moet daarom extra aandacht zijn voor een passende intake, zodat de juiste studenten instromen. Ook moet goed worden nagedacht over de inrichting en organisatie. Het aanbieden van een verkorte opleiding houdt namelijk meer in dan het aanbieden van een verkort programma.

Ook aandacht nodig voor socialisatiefunctie • De onderzochte verkorte opleidingen hebben bijna allemaal het onderwijsproces kwalitatief op orde. Zowel bedrijven als studenten zijn tevreden. Wat wel opvalt is dat deze opleidingen zich vooral richten op de beroepsgerichte vakken. Maar het mbo kent een drievoudige kwalificatieplicht: opleiden voor een vak, vervolgopleiding en goed burgerschap. Met name die laatste functie, de socialisatiefunctie van onderwijs, staat bij de verkorte opleidingen onder druk. Deze functie is vooral voor jongere studenten van belang. Zowel opleidingen als leerbedrijven moeten dus rekening houden met het totale kwalificatiedossier. Ze moeten zich niet voornamelijk richten op het beroepsspecifieke deel of de opleidingsvraag van bedrijven.

5.7 Entreeopleidingen

Grote diversiteit onder studenten • De doelgroep van entreeonderwijs is zeer uiteenlopend van samenstelling (Inspectie van het Onderwijs, 2018c). De instroom bestaat niet alleen uit ongediplomeerde leerlingen uit verschillende niveaus van het voortgezet onderwijs. Er stromen ook leerlingen in uit het praktijkonderwijs, het voorgezet speciaal onderwijs, de internationale schakelklas (isk) en ouderen, onder wie uitkeringsgerechtigden en statushouders die (re)integreren. De plaatsing in entreeonderwijs blijkt in de praktijk niet drempelloos. Wettelijk toelaatbare kandidaat-studenten worden niet altijd toegelaten. Teams schatten op basis van allerlei (ervarings)criteria de plaatsbaarheid van de kandidaten in. Daarbij onderzoeken zij bijna nooit of entreeonderwijs wel het meest passende mbo-niveau is. Sommige vo-uitvallers en isk'ers zouden op grond van hun capaciteiten op hogere mbo-niveaus geplaatst kunnen worden.

Nog veel ontwikkelpotentieel • De belangrijkste opgave van de entreeteams is het onderwijs zo in te richten, dat het voor de diverse doelgroepen passend is en kansen biedt: kwalificeren voor mbo niveau-2 of gerichte voorbereiding op de arbeidsmarkt. De inrichtingsvereisten (kwalificatievereisten, keuzedelenverplichting, onderwijstijd, leerwegen) voor entreeopleidingen zorgen voor veel tijdsdruk. Er is brede twijfel bij opleidingen over de toegevoegde waarde van keuzedelen voor entreeonderwijs. Het ontbreekt aan de flexibiliteit om het onderwijs passend te maken voor de doelgroepen en het daarmee bijvoorbeeld praktijkgericht te maken. Daarnaast geven de onderwijsinstellingen veel prioriteit aan de invulling van de route van kwalificeren, terwijl de arbeidsmarktgerichte route nog niet goed is ontwikkeld. Door aan de laatste optie meer aandacht te besteden zou deze route een volwaardig en positief alternatief kunnen zijn, in plaats van een route voor de afvallers of uitvallers. Ook de loopbaanbegeleiding en gedifferentieerde didactiek passend bij de diverse doelgroepen kunnen sterker.

Knelpunten bij doorstroom • Een meerderheid van de deelnemers haalt een diploma. Na het behalen van het diploma stroomt ongeveer de helft van de studenten door naar mbo niveau-2. Die doorstroom verloopt niet zonder knelpunten. De niveau 2-teams maken zich zorgen over de uitwerking van het toelatingsrecht voor deelnemers met een negatief doorstroomadvies vanuit de entreeopleiding. Daarnaast vindt in enkele situaties ook bij een positief advies vanuit de entreeopleiding nog selectie plaats.

Loopbaanperspectief vergt samenwerking • Van de studenten die het mbo na de entreeopleiding verlaten, heeft een substantieel deel daarna geen werk of uitkering, maar volgt ook geen onderwijs. In de voorbereiding op en toeleiding naar de arbeidsmarkt is ruimte voor verbetering in de samenwerking tussen onderwijs en gemeenten. Lang niet altijd is sprake van een overdracht. Van een warme overdracht waarin gezamenlijk wordt bepaald wat een deelnemer nodig heeft om succesvol de stap naar de arbeidsmarkt te zetten, is al helemaal geen sprake. Als er al afspraken over de overdracht zijn, beperken die zich meestal tot de doorgeleiding naar de volgende verantwoordelijke in de keten. Monitoring en nazorg zijn noodzakelijk om een sluitende aanpak te creëren. Om te kunnen beoordelen welk aanpak effectief is, zouden opleidingsteams hun studenten langere tijd moeten volgen. Op dit moment hebben teams nog geen systematisch zicht op hoe de deelnemers het over de tijd doen in niveau 2 of op de arbeidsmarkt.

5.8 Nabeschuiving

Kansengelijkheid zaak van iedereen • We zien positieve tendensen in de prestaties die instellingen leveren als het gaat om studiesucces en vervolgsucces op de arbeidsmarkt. Toch profiteert niet iedereen in gelijke mate van deze opgaande lijn. Kansengelijkheid maakt natuurlijk onderdeel uit van een breder maatschappelijk vraagstuk, waar veel actoren in de samenleving aan zet zijn. Dus scholen hebben hier ook een rol en moeten zich bewust zijn van de mechanismen in het onderwijs die ongelijke kansen creëren. Van bestuurder tot docent moet men zich de vraag stellen: wat betekent mijn handelen voor de gelijke kansen van mijn studenten? Wat kan ik in mijn rol en met mijn verantwoordelijkheden doen?

Sectoren die extra aandacht nodig hebben • De kansen die studenten hebben op studie- en vervolgsucces verschillen per sector. De sector economie springt er wat dat betreft uit. Als grootste sector kampt economie met een hogere voortijdige uitval, een lager diplomarendement en een lager vervolgsucces. Dat hangt samen met de achtergrondkenmerken van studenten in de sector economie. Het maakt de opgave van instellingen om hierop te sturen complex en vraagt om een visie en gericht beleid van bestuurders. De problematiek kan zo beter hanteerbaar worden gemaakt voor opleidingsteams. Want teams worstelen met de dilemma's binnen dit vraagstuk. De techniek is een sector die om heel andere redenen aandacht behoeft. In deze sector stromen simpelweg te weinig studenten in om aan de vraag vanuit de arbeidsmarkt te kunnen voldoen. Het mbo alleen kan deze mismatch niet oplossen. Dit is een gedeelde verantwoordelijkheid van het primair en voortgezet onderwijs en het middelbaar beroepsonderwijs, uiteraard samen met het bedrijfsleven. Samenwerking is al zichtbaar in het Techniepact, maar dit levert nog te weinig resultaat op.

Toenemende variatie maakt zicht op kwaliteit complexer • In mbo-opleidingen is steeds meer variatie, zoals cross-overs tussen sectoren, maar ook doorlopende leerroutes vmbo-mbo, waarin studenten al in het vmbo kunnen starten met hun mbo-opleiding. Daarnaast wordt er meer maatwerk geleverd om aan te sluiten op de behoeften van volwassen studenten, bijvoorbeeld meer variatie in opleidingsduur en het kunnen behalen van een enkel certificaat in plaats van een hele kwalificatie. Dit biedt voor volwassen studenten flexibiliteit. Ook is er gerichte samenwerking met het bedrijfsleven. Deze tendens van flexibilisering is een antwoord op de veranderende arbeidsmarkt en daarmee een positieve ontwikkeling. De vraag is wel hoe bestuurders binnen die groter wordende variëteit zicht houden op de kwaliteit van hun opleidings- en scholingsaanbod. Zijn besturen in staat die kwaliteit van de diploma's te borgen? Levert die flexibilisering wel landelijk

vergelijkbare diploma's op? Meer variëteit in onderwijs maakt besturen ook complexer. Dit is voor de inspectie een punt van zorg.

Dynamisch veld maakt besturen complex • Een aantal besturen slaagt er ook na (soms meerdere) herstelonderzoeken niet in om de kwaliteitsborging op orde te hebben. Niet alleen de flexibilisering maakt de context waarin onderwijsbestuurders opereren complex. Bestuurders hebben ook te maken met de te verwachten krimp van studentenaantallen, de veranderende eisen die werkgevers aan afgestudeerde mbo'ers stellen en wijzigende wet- en regelgeving. Ook de kwaliteitsafspraken en het realiseren daarvan vraagt daadkrachtige sturing. De huidige bestuurder moet een brede blik hebben en zich naar buiten richten om samen te kunnen werken met de stakeholders in de regio. Daarbij hoort ook de samenwerking met de gehele onderwijsketen, zowel met het toeleverend als het vervolgonderwijs. Tenslotte is de onderwijsketen als geheel verantwoordelijk om ervoor te zorgen dat iedere student op de juiste plek terecht komt; een plek die past bij zijn belangstelling en kwaliteiten én een goed perspectief biedt op de arbeidsmarkt.

Borging door examencommissies moet beter • De kwaliteit van de examinering en diplomering wordt niet door alle examencommissies geborgd. Het zicht op het gehele examenproces ontbreekt nog te vaak. De borging van de examinering en diplomering, die ervoor moet zorgen dat een diploma een bepaalde waarde vertegenwoordigt, is meer dan een administratief proces. Examencommissies moeten zich meer richten op de daadwerkelijke kwaliteit van de examinering. Dus inclusief de kwaliteit van afname en beoordeling.

Literatuur

- Adlouni, K., & Hermsen, F. (2009). *Het betere werk. Beroepsbeelden van allochtone leerlingen*. Almelo: Variya.
- Belfi, B., Levels, M., & Velden, R. van der (red.) (2015). *De jongens tegen de meisjes. Een onderzoek naar verklaringen voor verschillen in studiesucces van jongens en meisjes in mbo, hbo en wo*. Maastricht: Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt (ROA).
- Bles, P., & Meng, Ch. (2018). *Schoolverlaters tussen onderwijs en arbeidsmarkt 2017*. Maastricht: Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt (ROA).
- Cörvers, F., Mommers, A., Ploeg, S. van der, & Sapulete, S. (2017). *Status en imago van de leraar in de 21ste eeuw*. Maastricht: Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt (ROA); Rotterdam: Ecorys.
- CPB (2018). *Waarde van een startkwalificatie op de arbeidsmarkt*. CPB Notitie 8 februari 2018. Den Haag: Cultureel Planbureau (CPB).
- Elbers, E. (2013). Iedere les een Nederlandse taalles? Taal- en vakonderwijs in het beroepsonderwijs. *Levende Talen Tijdschrift*, 4 (4), p. 14-23.
- Inspectie van het Onderwijs (2016). *Burgerschap op school. Een beschrijving van burgerschapsonderwijs en de maatschappelijk stage*. Utrecht: Inspectie van het Onderwijs.
- Inspectie van het Onderwijs (2018a). *De Financiële staat van het onderwijs 2017*. Utrecht: Inspectie van het Onderwijs.
- Inspectie van het Onderwijs (2018b). *De Staat van het Onderwijs. Onderwijsverslag 2016/2017*. Utrecht: Inspectie van het Onderwijs.
- Inspectie van het Onderwijs (2018c). *Themaonderzoek entreeopleidingen. Inventariserend onderzoek naar het loopbaanperspectief van de entreestudent*. Utrecht: Inspectie van het Onderwijs.
- Inspectie van het Onderwijs (2019). *Technisch rapport middelbaar beroepsonderwijs. De Staat van het Onderwijs 2019*. Utrecht: Inspectie van het Onderwijs. Te downloaden van: www.destaatvanhetonderwijs.nl
- ITTA (2017). *Nederlands in het mbo. De stand van zaken (2017)*. Amsterdam: Stichting Lezen.
- JOB (2018). *JOB-monitor 2018*. Nijmegen: ResearchNed.
- JOB, MBO Raad, & OCW (2018). *Service document schoolkosten*. Woerden: MBO Raad; Den Haag: Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW).
- Kans, K., Toly, R. van, & Koning, I. (red.) *Monitor Sociale Veiligheid 2017-2018. Stand van zaken over sociale veiligheid in het mbo. 's-Hertogenbosch: Expertisecentrum Beroepsonderwijs (ECBO)*.
- OCW (2008). *Voortijdig schoolverlaten*. Brief minister en staatssecretaris over aanpak van schooluitval, 18 maart 2008. Den Haag: Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW).
- OCW (2018a). *Gelijke kansen mbo en stagediscriminatie*. [Brief aan] de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, 28 augustus 2018. Den Haag: Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW).
- OCW (2018b). *Referentieraming 2018*. Den Haag: Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW).
- Oeij, P.R.A., Torre, W. van der, Ven, H.A. van de, Sanders, J.M.A.F., & Zee, F.A. van der (2017). *Nieuwe technologie en werk. Onderzoek en beleidsadvies voor UWV*. Leiden: TNO Gezond Leven.
- ROA (2017). *De arbeidsmarkt naar opleiding en beroep tot 2022*. Maastricht: Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt (ROA).
- ROA (2018). *Uitval zonder diploma: aanleiding, kansen en toekomstintenties*. Maastricht: Researchcentrum voor Onderwijs en Arbeidsmarkt (ROA).
- Rooijen, M. van, & Winter-Koçak, S. de (2018). *Gelijke kansen op gelijke stages*. Utrecht: Kennisplatform Integratie & Samenleving / Verwey-Jonker Instituut.
- SBB (2018a). *Basiscijfers Jeugd – vacatures*. Zoetermeer: Samenwerkingsorganisatie Beroepsonderwijs & Bedrijfsleven (SBB).

SBB (2018b). *Meting tevredenheid werkgevers. Aansluiting mbo-arbeidsmarkt*. Zoetermeer:
Samenwerkingsorganisatie Beroepsonderwijs & Bedrijfsleven (SBB).

SBB (2018c). *Uitkomsten BPV Monitor 2017. Landelijke rapportage*. Zoetermeer:
Samenwerkingsorganisatie Beroepsonderwijs & Bedrijfsleven (SBB).

Techniepact (2017). *Rapportage Nationaal Techniepact 2020. De tussenstand in 2017*. [S.l.: s.n.].

Techniepact (2018). *Rapportage Nationaal Techniepact 2020. De tussenstand in 2018*. [S.l.: s.n.].